

01-03-2005 / 30-04-2005 1426, H.G. broj 5 , godina 2 Cijena € 1,5

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

*“A ko govori ljepše od onoga koji poziva Allahu, koji
dobra djela čini i koji govori: ‘Ja sam, doista, musli-
man!’” Sura Fussilet, ajet 33*

Informativni islamski časopis

El-Asr

Izdvajamo:

Vrijednost milostinje i djeljenja na Allahovom putu

Gibet (ogovaranje)

Osobine stanovnika Dženeta

Propisi dženaze

Moj nikab i ja

Dedždžal

Znakovi na nebu

Informativni islamski časopis "El-Asr"

Izdavač

Stichting Hidžra

Adresa

Pinksterbloem 64
1441 RL Purmerend
Holandija

Registracija

KvK Amsterdam 34185854

Uplate

Rabo Bank 1427.67.425

Glavi i odgovorni urednik

Ebu-Hamza

Redakcija

S. Fazlic
A. Sibonjic
A. Karic

Saradnici u ovom broju

Refiz Duro
Hasan Stranjac
Ummu Imad
Ummu Sukejna
Ummu Hamza

Kontakti

Telefon: 06 269 78 398
e-mail: biltenELAsr@msn.com

Štampa

Štamparija "S" Zenica

Narudžbe

biltenELAsr@msn.com
www.Jasnauputa.com

Naslovna strana

Mutnicka dzamija, Kozarac, BiH

U ovom broju

Vrijednost milostinje i dijeljenja na Allahovom putu	3
Gibet	5
Kako prepoznati sihirbaza	7
Dedždžal	8
Osobine stanovnika dženeta	10
Propisi dženaze	12
Odnosi muslimana prema nemuslimanima	14
Ustrajnost na pravome putu	15
Žena i njena uloga u braku	16
Moj nikab i ja ...	18
Život Poslanika alejhisselam prije objave	21
Pomračenje Sunca i Mjeseca	23
Iskrivljenost današnjeg Tevrata	25
Tumačenje pogrešno shvaćenih ajeta	26
Narod čiji svaki pojedinac više cijeni smrt od života	28
Interview sa šejhom El Shersabijem	29
Izvještaj sa benefit-turnira	30
Naša kuhinja	30
Reklame	

Prevoz putnika i robe na relaciji
Holandija-BiH-Srbija/Crna Gora,
vrlo povoljno!

062-693-8028 (Hol.)
064-342 4125 (Sandzak)

Vrijednost milostinje i djeljenja na Allahovom putu

Živimo u vremenu u kome naša braća i sestre u mnogim dijelovima svijeta žive u vrlo teškim životnim uslovima i imaju tek toliko da prežive. U prvom redu mislimo na bracu i sestre Palestine, Cecenije, Iraka, Afganistana, Kasmira... U Afganistanu je na hiljade djece koja su ostala bez oba roditelja i koji žive od sadake. Bolne su slike muslimanskih prognanika i jetima u izbjegličkim kampovima koji čekaju na komad kruha, ali priznati ćemo da je isto tako bolno što su mnoga

sličimo građevini u pogledu našeg jedinstva. U hadisu koji prenosi Ebu Musa, stoji: Rekao je Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve selleme: "Mu'min je mu'minu, kao građevina, jedan dio drugi učvršćuje." (Muteffekun alejhi). An-Nu'man ibn Bašir prenosi da je Poslanik sallallahu alejhi ve sellem rekao: "Muslimani u svojoj naklonosti, samilosti i dobroti jedan prema drugom nalikuju jednom tijelu, kada jedan njegov organ oboli i ostali dijelovi tijela pate kroz povišenu temperaturu i

sadake, darežljivost i plemenitost. Uzvišeni Allah je preko svog Poslanika sallallahu alejhi ve selleme objasnio je ljudima kakav položaj (stepen) na Ahiretu ima onaj ko je plemenit i dijeli svoj imetak, kao i kakva ga nagrada čeka kod Gospodara Svijetova jer je čovjek po svojoj prirodi željan saznati kakva ga nagrada očekuje nakon što obavi bilo koji posao. Obraduje se ako ranije ili kasnije očekuje korist za sebe ili drugoga. Zbog toga se on daje na posao i sam

"Nećete zaslužiti nagradu sve dok ne udijelite dio od onoga što vam je najdraže; a bilo šta vi udijelili, Allah će, sigurno, za to znati."

Ali Imran, 92

sebe podstiče da ga obavi.

muslimanska srca otvrdla na ove slike. Naprotiv, mnogima je - nažalost - danas mnogo važnije da su moderno obučeni, da voze skupocjena vozila, da njihova djeca imaju najnoviji računar, mobilni telefon, a kad se spomene sadaka u ime Allaha s.v.t. i davanje na Allahovom putu, posustaju, traže izvinjenje i misle da će osiromašiti zbog toga što će udijeliti sadaku. U Muslimovom Sahihu od Ebu-Hurejre r.a. navodi se da je rekao: Allahov je Poslanik alejhisselam rekao: "Čovjek govori: Moj imetak, moj imetak!, a od imetka mu pripada samo: što pojede pa to uništi, obuče i podere, ili podijeli i nastavi dijeliti." Bolno je također to što su neki zaboravili da mi Muslimani trebamo da

nesanicu." (prenosi Muslim). Ashabi Allahovog Poslanika alejhisselam svojim su primjerom pokazali da Muslimani mogu biti kao jedno tijelo, voljeli su jedan drugog i brinuli se jedan o drugom. Problemi jednog od njih su zapravo bili i problemi sviju njih. Ebu Bekr, Allah mu se smilovao, pokazuje to najbolje svojim primjerom; troši sav svoj imetak na Allahovom putu i oslobađa muslimane koji su bili robovi, jer nije mogao da gleda njihove muke hladnokrvno. Nakon Hidžre u Medinu ensarije nude muhadžirima nesebicno svoje domove i imovinu, sa čvrstim ubjeđenjem da će ih Uzvišeni Allah za to nagraditi. Islam, poziva ljude na dobrovoljno davanje

Vrijednosti sadake i djeljenja (na Allahovom putu) koje je Uzvišeni Allah naveo u Svojoj Knjizi i Poslanik alejhisselam u svojim hadisima su mnogobrojne, a mi ćemo spomenuti samo neke od njih:

1. Mnogostruko uvećavanje dobrih djela

Uzvišeni Allah kaže: "Onima koji milostinju i zekat budu udjeljivali i onima koje je budu udjeljivale, i koji drage volje Allahu zajam budu davali - mnogostruko će se vratiti i njih čeka nagrada plemenita." (Kur'an, El-Hadid, 18) I kaže Uzvišeni: "Ko je taj koji će Allahu drage volje zajam dati pa da mu ga On mnogostruko vrati?" (Kur'an, El-Bekare, 245)

Nastavak na sl. strani

Onaj koji trči (hrli) za dunjalukom poput je onoga koji pokušava da stigne svoju sjenku, što brže trči da je sustigne ona mu sve više izmiče!

Alija r.a.

Pitanje:

Da li se može poslije namaza dovit sa dizanjem ruku?

Odgovor:

Što se tiče dizanja ruku pri dovi nakon namaza taj se postupak navodi u tri hadisa. Međutim, ti hadisi nisu vjerodostojni kod hadiskih stručnjaka. O izvorima i mahanama ovih hadisa bilo je opširnijeg govora u djelu "Svojstva Poslanikovog, s.a.v.s., namaza" str. 183, a Allah najbolje zna.

mr. Safet Kuduzović

Mufessiri u tumačenju ovoga ajeta kažu (Tefsiru-s-Sa'di, 1/180; Tefsiru-l-Kurtubi, 3/234; Tefsiru-l-Kasimi, 1/588): "Ovo je podsticanje na blag način da se udijeli sadaka, objašnjenje ljudima na način blizak njihovom shvaćanju, a Allah nije niokom ovisan i On je hvale dostojan."

Allah, subhanehu, je vjernikovo dijeljenje imetka na dunjaluku kojim se želi mnogostruka nagrada na ahiretu uporedio sa zajmom, isto kao što je žrtvovanje života i imetka s ciljem ulaska u Džennet uporedio sa prodajom. Kada je objavljen ovaj ajet Ebu Dahdah el-Ensari r.a. rekao je: "O Allahov Poslaniče, za tebe bih žrtvovao i oca i majku! Allah od nas traži zajam, a On je neovisan o zajmu?!" Allahov Poslanik sallallahu alehi ve selleme reče: "Da, On želi da vas njime uvede u Džennet." Nakon toga je (Ebu Dahdah) dao kao sadaku bostan koj je brojao 600 palminih stabala. Zajam treba proizaći iz ispravnog nijjeta, dobrodušnost i ne smije ga pratiti vrijeđanje i prigovaranje.

Ebu Osman en-Nehdi, ugledni tabi'in, rekao je: "Do mene je dopro hadis kojeg prenosi Ebu Hurejre: 'Uistinu Allah Svome robu, vjerniku, za jedno učinjeno dobro piše hiljadu hiljada dobrih djela (tj. milion dobrih djela)', zatim nastavlja Ebu Osman, 'krenuo sam na hadždž te godine, a želio sam hadždž obaviti samo kako bih ga pitao za taj hadis. Sreo sam Ebu Hurejru i pitao ga o tome pa je rekao: 'Nisam ja

to rekao. Onaj ko to je to prenio nije dobro zapamtio. Ja sam rekao da Allah vjerniku za jedno dobro djelo daje dvije hiljade hiljada dobrih djela (tj. dva miliona).' Zatim Ebu Hurejra upita: 'Zar to ne nalazite u Allahovoj Knjizi u ajetu: "Ko je taj koji će Allahu drage volje zajam dati, pa da mu ga On mnogostruko vrati" (Kur'an, El-Bekare, 245) Mnoštvo je kod Allaha veće od hiljadu hiljada ili dvije hiljade hiljada. Jahja ibn Mu'az rahimehullah, je rekao: "Čudim se onom čovjeku koji svojim djelom traži zadovoljstvo ljudi, a oni su stvorenja poput njega, i čovjeku koji čuva imetak, a Svemoćni Gospodar traži od njega da mu dadne zajam." (Bejheki)

2. Sadaka je uzrok stalnog priticanja nagrade čovjeku, čak i nakon njegove smrti
Allahov Poslanik sallallahu alehi ve sellemE rekao je: "Kada čovjek umre prekidaju se njegova dobra djela, osim u tri slucaja:
- trajna sadaka,
- znanje kojim se (iza njega koristi) i
- dobro odgojeno dijete koje mu dovu čini." (Muslim)
Sve dok taj imetak bude postojao, svejedno bio to mesdžid, škola, bolnica, kao vakuf za siromahe ili studente i sl., Allah će dati da onome ko je to dao kao sadaku neprestano teče nagrada za to.

3. Ona je uzrok opraštanja grijeha

Uzvišeni Allah kaže: "Lijepo je kad javno dijelite milostinju

(sadaku), ali je za vas bolje ako je dajete siromasima kad niko ne vidi, i On će preći preko nekih vaših loših postupaka. - A Allah dobro zna ono što radite." (Kur'an, El-Bekare, 271) Od Mu'aza ibn Džebela r.a. prenosi se da je rekao: "Rekao je Allahov Poslanik, sallallahu alehi ve selleme: "Post je zaštita, a sadaka gasi grijeha kao što voda gasi vatru." (Ahmed, Tirmizi, Hakim i dr.)

4. Ona je uzrok olakšavanja strahote Sudnjeg dana

Od Ebu Hurejre, r.a. se prenos da je Poslanik sallallahu alehi ve selleme rekao: "Sedmericu ce Allah staviti pod Svoj hlad onoga Dana kada drugog hlada osim Njegovog neće biti:
- pravedna vladara,
- mladića koji je odrastao u obožavanju Allaha s.v.t.,
- čovjeka čije srce je vezano za džamiju,
- dvojicu ljudi koji su se zavoljeli u ime Allaha, pa se radi Njega sastaju i rastaju,
- čovjeka koji se u samoci sjeti Allaha pa zaplače,
- čovjeka kojeg je pozvala lijepa i ugledna žena, a on rekne: "Ja se bojim Allaha!" i
- čovjeka koji dadne sadaku pa je sakrije tako da ne zna njegova lijeva ruka šta daje desna." (Muslim, Tirmizi i dr)

Muhenned ibn Abdullah

El-Aq

Gibet (ogovaranje)

Nema sumnje da je gibet zabranjen po koncenzusu svih muslimana, a na njegovu zabranjenost upućuju jasni dokazi iz Kur'ana, Sunneta i saglasnosti ummeta.

Upozorenje od upadanja u gibet

Kaže Allah Uzvišeni: *"Allah ne voli da se o zlu glasno govori, to može samo onaj kome je učinjena nepravda - A Allah sve čuje i sve zna."*

(En-Nisa: 148).

Kaže Uzvišeni i Hvaljeni: *"O vjernici, klonite se mnogih sumnjičenja, neka sumnjičenja su, zaista, grijeh. I ne uhodite jedni druge i ne ogovarajte jedni druge! Zar bi nekome od vas bilo drago da jede meso umrloga brata svoga, - a vama je to odvratno -, zato se bojte Allaha, Allah, zaista, prima pokajanje i samilostan je."* (El-Hudžurat: 12).

Rekao je Hvaljeni: *"Teško svakom klevetniku-podrugljivcu."* (El-Humeze: 1).

Rekao je Uzvišeni i Plemeniti: *"on ne izusti ni jednu riječ, a da pored njega nije prisutan Onaj koji bdije"* (El-Kaf: 18).

Rekao je Slavljani: *"Ne povodi se za onim što ne znaš! I sluh, i vid, i razum, za sve to će se, zaista, odgovarati."* (El-Isra: 36). Gibet je jedna od najopasnijih bolesti jezika, a

Resul alejhisselam ju je definisao u hadisu kojeg prenosi Ebu Hurejre r.a: Upitao je Resul alejhisselam ashabe: Zna li šta je to gibet: Kazali su: Allah i Njegov poslanik to najbolje znaju. Rekao je: "Da spomeneš svoga brata po onome što on ne voli" neko je rekao: A šta misliš ako je ono što kažem bude pri njemu. Rekao je: "Ako bude pri njemu to što kažeš, ti si ga ogovorio, a ako ne bude,

svoja lica i prsa, pa sam upitao:" Ko su ovi o Džibrile" Pa je kazao: To su oni koji su jeli meso ljudi (ogovarajući ih) i kaljali njihovu čast". Od Ebu Hurejre r.a. prenosi se da je Poslanik a.s. kazao:"Musliman je muslimanu brat, neće ga prevariti, niti u laž ugoniti, niti poniziti, svaki musliman je drugom muslimanu zabranjen, njegova čast, imetak i krv, a

bogobojaznost je ovdje (pokazao je na prsa) a dovoljno je čovjeku zla da prezire i bezvrijednim smatra svog brata muslimana". Takođe Ebu Hurejre prenosi da je Resul a.s. kazao: "Ne zavidite jedni drugima, ne nadmećite se u

Čovječnost se ogleda u čovjekovoj iskrenosti, pružanju pomoći braći u vjeri, činjenju dobra i otklanjanju neugodnosti od susjeda
Hassan el Bassri

pa ti si ga potvorio." Ebu Huzejfe r.a prenosi da je Aiša r.a. kazala: Rekla sam Resulu alejhisselamu dovoljno ti je, što je Safija takva i takva, tj. niska. Rekao je: kazala si riječ koja kad bi se pomiješale s vodom mora, promijenila bi je.

Takođe Aiša r.a. je kazala: Oponašala sam mu jednog čovjeka, pa je rekao: Ne bi volio da oponašam insana, maker imao to i to.

Od Enesa r.a. prenosi se da je Resul a.s. kazao: "Kada sam uzdignut prošao sam pored naroda, koji su bakrenim noktima derali

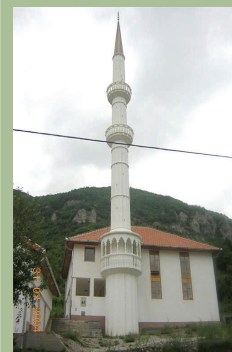
kupoprodaji, ne mrzite se i ne razilazite se, ne okrećite jedni drugima leđa, neka niko od vas ne prodaje na prodaju njegovog brata, nego budite o Allahovi robovi braća. Musliman je muslimanu brat, neće mu zulum učiniti, niti ga poniziti, niti ga prezirati, a bogobojaznost je ovdje (pa je pokazao prema prsima tri puta), a dovoljno je čovjeku zla da prezire svog brata muslimana. Svaki musliman je drugom muslimanu zabranjen, njegova krv, imetak i čast."

Bez sumnje, ogovaranje

Nastavak na sl. strani

Ebu Hurejre r.a prenosi od Allahovog Poslanika sallallahu alejhi ve selleme: «Neki čovjek je krenuo da posjeti brata muslimana u drugom selu, i Allah naredi meleku da ga sačeka na putu. - Kuda ideš ? - upita ga melek. - Idem da posjetim brata u ovom selu - reče čovjek. - Da ne ideš zato dati uzvratu na dobročinstvo koji si mu učinio? - Ne. Hoću da ga posjetim zato što ga volim, u ime Allaha. - Ja sam izaslanik Allaha - reče mu melek - da ti kažem da te je Allah zavolio, kao što si ti njega zavolio, u ime Allaha!"

Hadis bilježi Muslim

*Na nebesima
i
na Zemlji,
zaista, postoje
dokazi
za one koji
vjeruju*

Al-Gatiya: 3

umrlog muslimana je sramnije i teže od ogovaranja živog, jer je oprost živog i traženje halala od njega moguće za razliku od mrtvog.

Ebu Davud bilježi od Aiše r.a. da je Resul alejhisselam kazao: "Kada umre neko od vas ostavite ga i nemojte udarati na njegovu čast." Od Ebu Berzeta El-Eslemija r.a. bilježi se da je rekao Resul alejhisselam: "O vi koji ste uzvjerovali svojim jezicima a iman još nije ušao u vaša srca, nemojte ogovarati muslimane i nemojte istraživati njihove mahane, jer onaj ko otkriva njihove mahane Allah će otkriti njegove mahane, a čije mahane Allah otkrije osramotiće ga u njegovoj kući." U ovom hadisu je upozorenje na to da je ogovaranje muslimana osobina munafika a ne muslimana. Takođe u njemu je prijetnja, da će Allah razotkriti mahane, onih koji isražuju mahane muslimana, kažnjavajući ih tako za zlo koje su učinili, razotkrivajući njihove mahane, pa makar bili u svojim kućama skriveni od ljudi. Nema snage niti moći osim s Allahom. Od Mustevrid ibn Šedada r.a. prenosi se da je Poslanik s.a.v.s. kazao: "Onaj ko jede hranu, od (mesa) čovjeka muslimana, zaista će ga Allah nahraniti poput toga iz Džehennema, a onaj ko bude obučen odjećom, (radi izdaje) čovjeka muslimana, pa doista će ga Allah obući takvom istom iz Džehennema, a onaj ko uzdigne nekog čovjeka na

mjesto, radi pretvaranja i položaja, Allah će njega postaviti na položaj pretvaranja i slave na sudnjem danu." U ovom hadisu je prijetnja onome ko se hrani sa čovjekom muslimanom, tj iz razloga njegovog ogovaranja i napadanja na njegovu čast ili ga izlažući ezijetu njegovih neprijatelja. Takođe prijetnja onome ko bude obučen radi izdaje muslimana, zaista će ga Allah Uzvišeni i Plemeniti nahraniti Džehennemom kao što je se on hranio (mesom tog muslimana), i obućiće ga odjećom iz Džehennema, kao što je bio obučen (radi izdaje), jer je kazna od iste vrste djela, a Allah najbolje zna.

Selmir Hadžić

El-Asr

Allahovom s.v.t. odredbom Tsunami je u ovom Indonežanskom selu uništio sve izuzev mjesne džamije.

*One koji vole
da se o vjer-
nicama šire
bestidne
glasine čeka
teška kazna i
na ovome i na
onome svijetu;
Allah sve zna,
a vi ne znate.*

Kako prepoznati sihirbaza

Sihirbaz (ar. saahir) je svako onaj ko pravi gatke, čarke, zapise i slično tome da bi nekome naudio ili "pomogao" od sihra, makar takva osoba bila poznata pod nazivom "hodža" ili "šejh" i makar obavljao dužnost imama u nekoj džamiji ili mesdžidu. Nisu sihirbazi samo starci i starice uvijenih nosova s bubuljicama na licu, ... Sihirbazi često znaju biti jako prefrigani tipovi uglašeni kao najveća gospoda. Kada se pripremaju za sihr čine najodvratnije i najgore stvari koje ni Iblis ne bi učinio, ponižavaju svetinju Kur'ana i Allahovih riječi do tog stepena da im šejtani postanu pokorne slugе. Rade čudne stvari da bi njihov sihr mogao djelovati. Za neke vrste sihra ljudi dolaze maksuz na hadždž da bi u Mekki nakon klanja kurbana pokupili što više devinih (kamilinih) papaka. Ili rade sa strvinom, nekada im je potrebno malo kose, dlake s kobile, kože od uginule mačke, krvi i slično. Sve ovo su znakovi koji jasno ukazuju na to da se dotična osoba bavi ničim drugim do sihrom.

Posjeta sihirbazima i vjerovanje u ono što govore
Imam Muslim u svojoj zbirci vjerodostojnih hadisa bilježi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve selleme, rekao: "Onaj ko ode sihirbazu s razlogom da ga nešto upita, četrdeset dana mu neće biti primljen ni jedan namaz!". Od Ebu Hurejre, radijallahu anhu, se

prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve selleme, rekao: "Onaj ko ode sihirbazu pa povjeruje u ono što mu sihirbaz kaže, postao je nevjernikom u ono što je objavljeno Muhammedu!" - sallallahu alejhi ve selleme- (Hadis bilježi Ebu Davud). Iz navedenih vjerodostojnih hadisa se može zaključiti da se onome ko posjeti sihirbaza da bi ga šta upitao neće primiti namaz četrdeset dana, a ako povjeruje u ono što proriče i priča postaje nevjernikom - Allah nas sačuvao toga! Ovdje se može izuzeti samo posjeta sihirbazu da bi se čovjek uvjerio da je dotična osoba sihirbaz ili da bi ga pozvao da se ostavi tog harama i da se Allahu pokaje i vrati svojoj vjeri. Zabranjeno nam je da im vjerujemo jer oni ne znaju budućnost, a pod ovakvo vjerovanje može se uvrstiti i vjerovanje u horoskop, a čitanje horoskopa je veliki grijeh analogno posjeti sihirbaza jer čitanje horoskopa je poput slušanja sihirbaza.

Uzroci sihra

O uzrocima opsihrenosti bi mogli govoriti satima navodeći raznorazne razloge, ali svi kruže oko par osnovnih razloga. Naravno, opsihrena osoba je sama sebi najveći "krivac", kao što Uzvišeni kaže: "Allah ne čini nepravdu ljudima, ali oni sami sebi nepravdu nanose" (Junus, 44). Ovdje je na prvom mjestu namaz. Ostavljanje propisanih namaza je zaista velika opasnost po svakog pojedinca.

Namaz je drugi temelj islama i većina islamskih učenjaka smatraju nevjernikom onoga ko ne obavlja svoje propisane namaze. Zaborav na Allaha je jedan od najvećih razloga potpadanja pod sihr i razne uroke i vradžbine. Kaže Uzvišeni: "Onome ko se bude slijepim pravio da ne bi Milostivog veličao, Mi ćemo šejtana natovariti, pa će mu on nerazdvojni drug postati." (Ez-Zuhruf, 36) Na Allaha Uzvišenog zaboravlja najčešće onaj ko je svoju kuću napunio raznoraznim stvarima koje će ga odvlačiti od pokornosti Allahu i privlačiti sve šejtane da se u njegovoj kući okupljaju. To su obično muzički uređaji, televizija, video, satelitska, internet, raznorazni časopisi napunjeni haramom, alkohol, jela i pića koja su haram, neislamski odjevene žene ili muškarci koji žive u toj kući ili ulaze u nju, ... Svi ovi primjeri su šejtanu mamac i veliki zid između čovjeka i njegovog Gospodara. Naravno, gore spomenuti uređaji mogu biti iskorišteni u halal svrhe, ali ovdje govorimo o onome čemu oni inače služe u jednom velikom procentu stanovništva ove planete, pa i kod većine naših muslimana. Čuvajte svoju vjeru prije nego bude kasno. Molim Uzvišenog da nas sačuva od svakog sihra i vradžbine, od svakog sihirbaza i vračara. Amin!

Osman Nadarević

El-Aq

Ebu Malik el-Ešari prenosi da je Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem, rekao: "Čistoća je pola imana. Riječi "El-hamdu-lillahi" (hvala Allahu) pune vagu. Riječi "Subhallahi vel-hamdulillahi" (slava i hvala pripada Allahu) pune prostor između nebesa i zemlje. Namaz je svjetlo, sadaka je jasan dokaz. Strpljivost je sjaj. Kur'an je argument za ili protiv tebe. Svaki čovjek radi i trudi se za nešto, pa ili će otkupiti sebe i svoju dušu te je osloboditi, ili će je prodati i upropastiti."

(Muslim)

Ata ibn Ebi Rebiah, r.a., pripovijeda da mu je Ibn-Abbas, r.a., rekao: "Hoćeš li da ti pokažem ženu koja će ući u Džennet?" A on mu na to odgovori: "Svakako." Ibn-Abbas reče: "Vidiš li onu crnkinju tamo; došla je Allahovom Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve selleme, i rekla: "Ja ponekad dobijem padavicu (epilepsiju), pa se bojim da se nesvesno otkrijem (svoja stidna mjesta) pred svijetom, pa te molim da uputiš dovu Allahu, dž.š., da me izliječi. On joj na to odgovori: "Ako hoćeš strpi se na toj bolesti, dobit ćeš Džennet, a ako hoćeš, ja ću dovu uputiti Allahu, dž.š., da ozdraviš?" "Strpit će se", odgovori ona, "samo zamoli Allaha, dž.š., da se ne otkrivam prilikom napada", što Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve selleme, i učini.

Muttefekun alejhi

Dedždžal, I dio

Jedna od najvećih fitni, koja će se dogoditi prije Sudnjeg Dana jeste pojava Dedždžala.

Prenose Ebu Davud i Ibn Madže, u svojim sunenima, od Ebu Umame El Bahilija, r.a., da je Poslanik, sallallahu alejhi ve selem, održao hutbu i jako je odužio u svome govoru o Dedždžalu, upozoravajući na njega. Od onoga što je rekao Poslanik, sallallahu alejhi ve selem, jeste da nije bilo veće fitne na Zemlji od kako je Allah dž.š., stvorio Ademove sinove, od Dedždžala. Zato je Poslanik, sallallahu alejhi ve selem, podučavao da uvijek i neprekidno tražimo Allahovu dž.š., pomoć od te fitne na zadnjem tešehudu, kao što je prenosio Ebu Hurejre, r.a., da je Poslanik, sallallahu alejhi ve selem, učio slijedeću dovu: "Allahu, utječem Ti se od kazne Džehennema i kazne kabura, od fitne života i smrti, i od fitne mesiha Dedždžala."

A u drugom rivajetu od imama Muslima, se prenosi: "Kad neko od vas izgovara zadnji tešehud, neka se utječe." Znači da je ovdje Poslanik sallallahu alejhi ve selem, dao naredbu da se utječemo od Dedždžala.

Zato je imam Tawus upitao svoga sina da li se utjecao od Dedždžala, na kraju svoga namaza, a on mu je odgovori da jeste, a imam Tawus mu reče: "Da nisi to učinio, naredio bih ti da ponoviš namaz." Imam Newewi, r.a., kaže da su svi učenjaci suglasni da je to mustehab

(poželjno), za razliku od imama Tawusa. Poslanik, sallallahu alejhi ve selem, je obavijestio da je jedan od predznaka pojavljivanja Dedždžala, to da će ljudi zaboraviti njegovo spominjanje i zapostavljati upozorenje na njega. To je potvrđeno u hadisu, koji prenosi Sab ibn Džesame, r.a., sa sahih senedom, a zabilježio je imam Hejsemi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve selem, rekao: "Neće se pojaviti Dedždžal dok ljudi ne zaborave na njegovo spominjanje, i dok imami ne ostave njegovo spominjanje na mimerima." Zato je naša ulema podsticala na širenje govora o Dedždžalu, i pričanje o njemu. Imam Safarini, u svome djelu "Lavami Lenvaril Behija", je rekao: "Na svakom alimu je da širi priče o Dedždžalu među djecom, ženama, i muškarcima." Imenica "Dedždžal," je u biti forma pretjerivanja u arapskom jeziku od riječi -Dedžel,- a dedžel znači prekrivanje, miješanje. Kaže se, Dedžela zeheb, što znači-miješao zlato sa nečim. To znači da je dedždžal onaj koji miješa istinu sa neistinom, i da je on taj koji prekriva i mješa istinu s neistinom u očima ljudi. Govor o Dedždžalu, u sunnetu Poslanika, sallallahu alejhi ve selem, i o njegovoj refleksiji na realnost života ljudi, je dugačak govor. Presudna bitka koja će se dogoditi i koju očekuju jevreji, kršćani i mi

muslimani, i u kojoj je Dedždžal predstavlja osnovni temelj njenog odvijanja, a njegova pojava je osnov tog događaja na dunjaluku; zato ga čekaju: jevreji, kršćani i muslimani. Najprije ćemo spomenuti neke hadise u kojima je Poslanik, sallallahu alejhi ve selem, opisao Dedždžala, i njegovu fitnu. Podsjetiti ćemo se da je vjerovanje ehli sunneta-vel džemata, osim nekolicine novotarskih sekti ovog vremena, da je Dedždžal osoba koja će se pojaviti na dunjaluku, a kome je Allah, dž.š., dao natprirodne mogućnosti, na koje ćemo kasnije ukazati. To nije zapadna civilizacija, kao što tvrde neki koji su opčinjeni ovim dunjalukom, kazavši da je, zapravo, Dedždžal zapadna civilizacija, zato što ona gleda jednim okom, okom dunjaluka i materijalizma, dok je drugo oko, koje bi trebalo da gleda ka nebesima (Allahu dž.š.) ugašeno, i ne vjeruju u Gospodara. A to je neistina, jer je Poslanik, sallallahu alejhi ve selem, obavijestio da Dedždžalova fitna neće ući u Mekku i Medinu. A Zapadna civilizacija je danas uveliko prisutna u Mekki i Medini. Bilježe imam Muslim i Buhari, od Abdullaha ibn Omera, r.a., da se Poslanik, sallallahu alejhi ve selem, obratio ljudima, hvaleći Allaha, dž.š., onako kako Njemu dolikuje, a zatim je spomenuo Dedždžala i rekao: "Upozoravam vas na njega, a nije bilo ni jednog vjerovjesnika da nije

upozorio svoj ummet na njega. Ja ću vam reći o njemu nešto što nijedan vjerovjesnik nije rekao svome narodu, a to je da je Dedždžal slijep na jedno oko, a vaš Gospodar nije slijep na jedno oko."

Poslanik, sallallahu alejhi ve selem, je ukazao na jedan uočljiv znak, a to je da Dedždžal nije bog, jer je slijep na jedno oko. Nije ovo samo dokaz opovrgavanja njegovog gospodstva, da je slijep na jedno oko; nego da je on i čovjek poput nas: hoda po zemlji, jede, pije, odlazi u zahod, zamara se, i jasno je samo po sebi da nije bog. Ipak Poslanik, sallallahu alejhi ve selem, nam ukazuje na jedan jasan, uočljiv znak koji će prepoznati i neznalica. To je važna stvar- kad hoćemo polemizirati sa sljedbenicima neistine i opovrgavati njihovu neistinu. U Ibrahima, a.s., imamo očit primjer u onome što je Allah, dž.š., obavijestio o njemu, u priči o Nemrudu, koji je polemizirao sa Ibrahimom, a.s., o Gospodaru. Šta mu je odgovorio Ibrahim, a.s.? "Moj Gospodar daje život i smrt." Na to Nemrud odgovori: "I ja dajem život i smrt, na takav način što dovodim dvojicu kojima je presuđena smrtna kazna, i naredim smaknuće jednoga od njih, a drugog oslobodim. Time sam usmrtio jednoga, a oživio drugoga." Znamo da to nije kao davanje života i smrti; jer pravi smisao oživljavanja je oživljavanje iz neživog u živo. Zato je Ibrahim, a.s., prešao na konkretnu stvar o kojoj

Nemrud ne može polemizirati, rekavši Nemrudu: "Allah dovodi sunce sa istoka, pa ti njega dovedi sa zapada." Al-Bakara 2/258 Možda će čovjek reći: "Taj Nemrud polemizira sa neistinom," a mogao je reći: "Ja zapravo dovodim sunce sa istoka." Mufesiri su kazali da je na tom međzisu (sijelu) bilo ljudi starijih od Nemruda, i da je rekao: "Ja dovodim sunce sa istoka." Oni bi mu rekli: "Ti si lažov, mi smo rođeni prije tebe, i znamo da sunce uvijek dolazi sa istoka, i odlazi ka zapadu." Dočim Ibrahim, a.s., je prešao na ove jasne i konkretne dokaze, koji će dovesti do toga da se ova polemika prekine. Bilježi imam Muslim, u svome Sahihu od Huzejfe ibnil Jemana, r.a., da je Poslanik, sallallahu alejhi ve selem, rekao: "Zaista sam ja upoznatiji sa onim šta je sa Dedždžalom od njega samog, s njime su dvije rijeke koje teku, jedna je prostim okom bijela, a druga prostim okom vatra rasplamsana. Kad neko od vas doživi to, neka priđe onoj rijeci koju svojim očima vidi kao vatru, neka zažmiri i neka pogne svoju glavu i popije od nje, to je uistinu hladna voda." A u tim trenucima će se vidjeti pripadnici istine i vjerovanja. Jer ti svojim očima vidiš rasplamsalu vatru, ali Poslanik, sallallahu alejhi ve selem, ti kazuje da je to voda i naređuje ti da piješ iz nje, zato je Poslanik, sallallahu alejhi ve selem, i iz njegove milosti prema nama, naredio da kao zaštitu zažmirimo, da se ne bismo

uplašili vatre, i da vežemo svoje srce na istinosti kazivanja Poslanika, sallallahu alejhi ve selem. Dedždžalu je obrisano jedno oko, na kojem su debele kožne izrasline; napisana je između njegovih očiju riječ "Kjafir", koju će moći pročitati svaki istiniti vjernik, bio pismen ili nepismen. Imam Newewi, r.a., kaže: "Istina, koju su potvrdili islamski učenjaci, jeste da je pisanje između očiju Dedždžala, istinito i vidljivo pisanje." Drugi su rekli da to nije istinito pisanje. Međutim, kada vjernik vidi Dedždžala, on će spoznati da je lažac. Tu riječ, koja je gravirana između očiju Dedždžala, moći će pročitati samo mu'min, bez obzira na nivo njegova znanja i obrazovanja. Kada se pojavi fitna i uzme maha, niko je neće moći prepoznati sem onih kojima je Allah, dž.š., osvijetlio srce i razum, pokornošću, jer samo takvi ljudi raspoznaju istinu Allahovom svjetlošću. Zato moramo ustrajati da budemo uvijek povezani sa Allahom, dž.š., da bi On nama osvijetlio srca i da bi prepoznali svoj put, bez obzira koliko te fitne bile mračne. Naši imami su rekli, kad se fitne pojave moći će ih prepoznati samo mu'min, a kada fitne nestanu, svi ljudi prepoznaju istinu, i spoznaju da su bili na krivom putu.

El-Asr

Ebu-Hammad Ukbe b. Amr r.a. prenosi da je čuo od Allahovog Poslanika sallallahu alejhi ve selleme da kaže:

"Allah, zaista zbog jedne strijele uvodi u Džennet tri osobe: onoga koji ju je napravio, nadajući su u njenoj proizvodnji svakom dobru, onoga koji njom gađa, i onoga koji je dodaje.

Vježbajte gađanje i jahanje, a da vježbate gađanje draže mi je nego da vježbate jahanje. Ko svojom voljom ostavi gađanje, nakon što je podučen, pa to je zaista blagodat koju je ostavio (ili je rekao: koju je zanijekao)

Ebu-Davud

**Briga
o
ovom svijetu
je tama u
srcu,
a briga o
ahiretu je
svjetlost u
srcu.**

Osman, r.a.

Osobine stanovnika Dženeta

Put ka Džennetu treba trajno tražiti, čineći dobra djela na način kako je to opisano i objašnjeno u Knjizi, koju je Allah, dželle šanuhu, objavio najčasnijem Svom robu, Muhammedu, alejhisselam. Allah, dželle šanuhu u Kur'anu kaže: *"Nastojte da zaslužite oprost Gospodara svoga i Džennet prostran kao nebasa i Zemlja, pripremljen za one koji se Allaha boje, za one koji i kad su u obilju i kad su u oskudici, udjeljuju, koji srdžbu savlađuju i ljudima praštaju, a Allah voli one koji dobra djela čine; i za one koji se kada grijeh počine ili kad se prema sebi ogriješe, Allaha sjete i oprost za grijehe svoje zamole, a ko će oprostiti grijehe ako ne Allah? I koji svjesno u grijehu ne ustraju."* (Ali-Imran, 133-135)

Osobine stanovnika Dženeta:

Prva osobina

Oni koji su bogobojažni (muttekun). To su oni koji se Allaha, dž.š., boje i uzimaju zaštitu svojim dobrim djelima od džehenemske kazne. Oni izvršavaju ono što im se naređuje, poslušni su, žive u nadi svojih dobrih djela, a izbjegavaju ono što je zabranjeno, plašeći se Allahove, dž.š., kazne.

Druga osobina

Oni koji dijele svoj imetak kada su u obilju i oskudici. Oni dijele od onoga što im je Allah, dž.š., podario, onako kako je propisano i kako se

traži, od zekata, sadake, a dijele onima koji imaju pravo na to. Zatim dijele za potrebe džihada i drugih poslova na tom putu. Oni dijele javno i tajno. Njihov život i ljubav za imetkom ne opterećuju ih u dijeljenju. Nisu škrti niti pohlepni, a svoj imetak stižu na dozvoljen način i dijele ga, ne plašeći se svoje potrebe za njim.

Treća osobina

Oni što srdžbu savlađuju. A to su oni što se sustežu i svoju srdžbu savlađuju kada su u prilici da to čine. Nikome nepravdu ne čine niti im njihova ljutnja prouzrokuje zavist ili nepravedan odnos prema drugima.

Četvrta osobina

Oni koji mnogo praštaju. To su oni što praštaju ljudima u trenucima kada mogu kazniti. Zbog toga Uzvišeni Allah, dž.š., kaže: *"Allah voli sve koji dobra djela čine."* Allah ovim upućuje na praštanje, a ovo treba biti rezultat dobrote, koji će povećati dobro, dok praštanje koje bi povećalo zlo nije pohvaljeno i na takvu vrstu praštanja ovdje se ne misli. Allah Uzvišeni u Kur'anu kaže: *"Nepravda se može uzvratiti istom mjerom, a onoga koji oprost i izmiri se, Allah će nagraditi."* (Eš-Sura, 40)

Peta osobina

Oni koji se kaju - tevabun. To su svi za koje se kaže u Kur'anu: *"I za one koji se, kada grijeh počine ili kad se*

prema sebi ogriješe, Allaha sjete i oprost za grijehe svoje zamole." (Ali - Imran, 135) Griješenje je izvedeno iz nevaljalih postupaka, kao što se smatra velikim grijehom nepravedno ubistvo, neposlušnost prema roditeljima, jesti kamatu, jesti imetak jetima (siročeta), bježanje s bojnog polja, zinaluk, krađa i slično tome. A što se tiče griješenja prema sebi, to je općenitiji pojam. Obuhvaća i male i velike grijehe. Oni koji se, kada urade nešto od toga, sjete veličine Onoga koji je to zabranio, prisjete se i zatraže oprost i milost zbog učinjenog grijeha, a ovo je u skladu s Allahovim, dž.š., riječima: *"Samo Allah prašta."* Ovim se želi kazati da se dova ne upućuje osim Allahu Uzvišenom, jer niko ne može grijehe praštati osim Allaha, dž.š.

Šesta osobina

Oni što u grijehu ne ustraju. To znači, kada urade neki grijeh, brzo se poprave i ne ustrajavaju u griješenju, znajući šta rade i poznaju štetnost ustrajavanja u grijehu. Oni požure za tevbom (kajanjem) i nastoje da izbjegavaju grijehe, bili veliki ili mali. Allah Uzvišeni kaže: *"Ono što žele - postići će oni vjernici koji molitvu svoju ponizno obavljaju, i koji ono što ih se ne tiče izbjegavaju, i koji milostinju udjeljuju, i koji stidna mjesta svoja čuvaju, osim od žena svojih ili onih koje su u posjedu njihovu, ti doista prijekor ne zaslužuju;*

a oni koji i pored toga traže, oni u zlu sasvim pretjeruju; i koji o povjerenim im emanetima i obavezama svojim brigu brinu, i koji molitve svoje na vrijeme obavljaju, oni su dostojni nasljednici, koji će Džennet naslijediti, oni će u njemu vječno boraviti." (El-Muminun 1-11)

Ovi kur'anski ajeti u sebi obuhvaćaju nekoliko značajnih osobina vjernika koji će biti u Džennetu, a to su:

Prvo:

Vjernici (el - mu'minun), koji vjeruju u Allaha, dž.š., i sve ono što obuhvaća vjerovanje, kao i vjerovanje u Njegove meleke, knjige, poslanike, Sudnji dan, i da sve ono što se događa (dobro ili loše) biva s Allahovim, dž.š., određenjem, s tim što je neophodno da vjerovanje u gore spomenuto slijedi postupak u djelu i riječima.

Drugo:

Skrusjenost. To su oni koji kada obavljaju molitvu, to rade skrušeno i ponizno, smirenih srca i tijela, stojeći u namazu, svjesni da stoje pred Uzvišenim Allahom, dž.š. Izgovaranjem Njegovih riječi, približavaju Mu se, sjećanjem na Njega, nadajući se susretu, učeći dovu skrušeno i ponizno, javno i tajno.

Treće:

Oni koji izbjegavaju «lagv», a to je sve ono od čega nema nikakve koristi, bilo da se radi o riječima ili djelu. Oni izbjegavaju ono što ih se ne tiče i svoje vrijeme provode

u korisne svrhe, kao što čuvaju namaz i skrušeno ga obavljaju, čuvaju vrijeme od besposlice. Ako je njihova osobina izbjegavanje "lagva", a to je ono od čega nema koristi, čuvanje od onoga što je štetno kod njih je na prvom mjestu.

Četvrto:

Oni dijele zekat. Ovdje se misli na obavezni porez koji se daje na imetak, a moguće je da se misli i na ostala davanja koja čiste dušu od

ružnih riječi i djela.

Peto:

Oni koji stidna mjesta svoja čuvaju, osim od žena svojih ili onih koje su u posjedu njihovu. Oni prijekor ne zaslužuju. Oni svoje spolne organe čuvaju od bluda, jer to je veliki grijeh i razara društveni poredak i narod. Uzvišeni Allah kaže u Časnom Kur'anu : "A oni koji pored toga traže, oni u zlu sasvim pretjeruju."

Šesto:

Oni koji o povjerenim im emanetima i obavezama svojim brigu brinu. Emanet je ono što se povjeri na čuvanje nekome, svejedno, radilo se o riječima ili poslu ili, pak, o gledanju nečega svojim očima. Pa ko tebi ispriča neku tajnu, on ti je time povjerio emanet. Ko

uradi nešto u tvome prisustvu što ne bi želio da svako zna, povjerio ti je emanet, ko tebi preda nešto od imetka ili riječi, time ti je povjerio emanet. A obaveze o kojima je riječ odnose se na obaveze prema drugome, kao što su obaveze prema Allahu, dž.š., susjedu ili obaveze između ljudi uopće. Onaj koji želi Džennet, čuva povjereno i obaveze svoje ispunjava, bilo da se odnose na obaveze prema Allahu, dž.š., ili ljudima. U to, svakako, ulazi ispunjavanje dane riječi, potpisanih ugovora, uz uslov da se radi o dozvoljenim poslovima.

Sedmo:

Oni što čuvaju svoj namaz. To su oni koji redovno obavljaju namaz i ustrajavaju u njegovom izvršavanju u određeno vrijeme, i to rade na najljepši način, sa svim oblicima namaza.

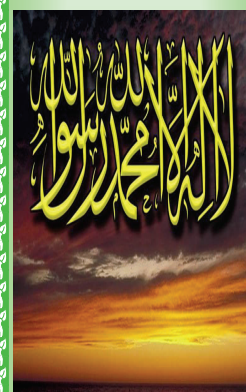
Molimo Allaha, dž.š., da nama svima olakša put ka Džennetu. On je najplemenitiji i i neka je selam i spas na našeg poslanika Muhammeda, alejhisselama, i njegove ashabe.

Abdullah b. Ahmed Ali Allaf
el-Gamidi

El-Ast

*Pet stvari
liječi srce,
druženje sa
dobrim
ljudima,
čitanje
Kur'ana,
prazan
stomak,
noćni namaz
i poniznost
uoči svitanja.*

Abdullah El-
Entaki

*Ko postigne
stepen
zadovoljstva nije*

*mu potrebna
druga opskrba.*

*Ko je
zadovoljan,
otrpiće sva
iskušenja.*

Hassan

el

Basri

rahmetullah
alejhi

Propisi dženaze, I dio

Dženaza-namaz je kolegijalna obaveza, (fardu kifaje). Ko porekne njenu legitimnost izlazi iz islama i smatra se otpadnikom od vjere po konsenzusu islamskih učenjaka (Medžmuatul-fetava, 24/307, od Ibn-Tejmije).

Dženaza-namaz se shodno načinu obavljanja uveliko razlikuje od propisanih namaza, jer nema rukua, sedžde i tešehuda. Pored toga što je dženaza-namaz djelimična obaveza, njena odlika je veoma značajna i veliki je propust ostaviti dženazu-namaz. Ebu-Hurejre prenosi da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Ko prisustvuje dženazi sve dok se ne obavi namaz, njemu pripada kiratun; a ko prisustvuje i ukupu, njemu pripadaju dva kiratuna." "Šta su to dva kiratuna?"-upita neko. "Kao dva velika brda", reče Poslanik, s.a.v.s. (Muttefekun alejhi). U drugoj predaji Vjerovjesnik, s.a.v.s., kaže da je manje od ova dva brda kao Uhud (Muslim). U jednoj verziji stoji: "...svako od njih je veće od Uhuda." (Nesai, šejh Albani predaju smatra dobrom) Ovo je nagrada onima koji klanjaju dženazu-namaz. Što se tiče mejita njemu, također, pripada nagrada zbog dove koju mu čine. Aiša, r.a., prenosi da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Ako jednom muslimanu klanja dženazu-namaz drugih stotinu muslimana, doveći za njega, Allah će im primiti njihovu dovu." (Muslim) U drugoj

verziji koju prenosi Ibn-Abbas stoji: "Ako jednom muslimanu klanja dženazu četrdeset ljudi, koji Allahu ne pripisuju druga, Allah će primiti njihovo zagovorništvo (tj. dovu)." (Muslim) Malik b. Hubejre kaže da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Ako nekom muslimanu klanja dženazu tri safa ljudi, Allah će ga uvesti u Džennet." Kada bi Malik b. Hubejre klanjao nekome dženazu sa malo ljudi, podijelio bi ih u tri safa (Ebu-Davud, Tirmizi i dr.). U jednoj predaji se navodi da je Ebu-Umame rekao: "Allahov Poslanik, s.a.v.s., je klanjao dženazu-namaz sa još sedam ljudi. U jednom safu su bila tri čovjeka, a u druga dva po dvojica." (Taberani) Imam Ševkani tvrdi: "Safom se smatraju najmanje dvojica, a nema najviše granice." Što se tiče samih safova, treba da budu poravnati i upotpunjeni, kao kod propisanih namaza. Džabir kaže da je Poslanik, s.a.v.s., klanjao dženazu Nedžašiji a ashabi su se poredali iza njega u dva safa (Muttefekun alejhi). Na osnovu ovoga hadisa, imam Buhari je u svome "Sahihu" naslovio cjelinu: "Safovi za dženazu-namaz." Slično ovome naslovili su Ebu-Davud i Nesai. Ibn-Munzir je naslovio poglavlje: "Naredba stajanja u safove za dženazu." Imam Attar kaže: "Safovi se ravnaju i zbijaju, kako za propisane namaze, tako i za dženazu-namaz." Ibn-Džarud i Ibn-Kudame kažu: "Sunnet

je poravnati safove za dženazu."

Način obavljanja dženaze-namaza

Nakon ravnjanja safova, imam (ili ko klanja dženazu-namaz) stae u pravcu mejitove glave, ako je mejit muško, a u pravcu kukova ako je žensko. Enes b. Malik prenosi da bi Allahov Poslanik, s.a.v.s., stao u pravcu glave ako se radi o muškarcu, a u pravcu kukova ako se radi o ženi (Tirmizi, Ebu-Davud i dr.). Semure b. Džundub, r.a., kaže: "Klanjao sam za Poslanikom, s.a.v.s., dženazu-namaz ženi koja je umrla u nifasu, pa je stao u pravcu njenih kukova." (Muttefekun alejhi) Ovo mišljenje zastupa većina učenjaka šafijske i učenjaci hanbelijske pravne škole. Ovo je stav imama Ebu-Hanife po jednoj verziji, Ibrahima en-Nehaija, Ibn-Munzira, Tahavija, Ibn-Hazma, Ševkanija, Ishaka, Ibn-Usejmina, Sejjida Sabika i Albanija. Što se tiče hanefijske pravne škole, poznato je i odabrano mišljenje da imam stoji u ravnini mejitovih grudi bez obzira na spol. Imam Malik smatra da će imam stati u ravnini kukova ako je mejit muškarac, a u ravnini ramena ako je žena. Međutim, najpreče od spomenutih je prvo mišljenje koje se zasniva na vjerodostojnom hadisu, dok drugi stavovi nemaju validnih argumenata. Za dženazu, kao i za propisane namaze,

uvjetuje se nijjet (nijet se donosi srcem a ne riječima), abdest, okretanje prema kibli, pokrivanje stidnih mjesta, čistoća odjeće i mjesta na kome se klanja. Nakon nijjeta dignuće se ruke u ravlini ušiju ili ramena i donijeti početni tekbir (vidjeti djelo: Svojstva Poslanikovog s.a.v.s. namaza). Islamski učenjaci su složni na dizanju ruku kod početnog tekbira. Zatim će se staviti desna ruka po lijevoj na prsa, o čemu je bilo govora i u posebnom djelu (vidjeti djelo: Svojstva Poslanikovog s.a.v.s. namaza). Nakon toga će se proučiti El-Fatiha. Talha b. Abdullah b. Avf kaže:

"Klanjao sam sa Ibn-Abbasom dženazu-namaz, pa je proučio El-Fatihu i rekao: 'Neka znaju da je učenje El-Fatihe sunnet.'" (Buhari) Na osnovu ove predaje imam Buhari je naslovio poglavlje: "Učenje El-Fatihe na dženazi." Poznati ashab Ebu-Umame je rekao: "Sunnet je na dženazi-namazu nakon prvog tekbira proučiti El-Fatihu u sebi." (Nesai, Abdur-Rezzak, Tahavi i Ibn Hazm. Imam Nevevi i Askalani su ovu predaju ocijenili vjerodostojnom) Citirane predaje ukazuju da je učenje El-Fatihe na dženazi sunnet, jer kada ashab kaže da je nešto od sunneta, to se smatra praksom Poslanika, s.a.v.s., po mišljenju izrazite većine učenjaka islamske jurisprudencije. Imam Šafija zapaža: "Kada ashab kaže da je nešto sunnet, onda se to : odnosi na Sunnet Poslanika, s.a.v.s." Neki učenjaci smatraju da se uz El-Fatihu

može učiti i (kratka) sura, jer se u jednoj verziji Ibn-Abbasove predaje navodi da je učio El-Fatihu i suru, potom rekao da je to sunnet i istina (Nesai, Ibn-Džarud i Bejheki, koji je ovu verziju hadisa ocijenio slabom. Međutim, ispravnija je ocjena imama Ibn-Munzira koji kaže da je ova predaja dobra. Imam Ibn-Turkmani, Ševkani i šejh Albani je smatraju vjerodostojnom).

Imam Ibn-Munzir kaže: "Nakon prvog tekbira uči se El-Fatiha. Ako se prouči i kratka sura lijepo se postupilo." Učenje El-Fatihe na dženazi je stav skupine ashaba i tabiina. Zastupaju ga šafijski i hanbelijski pravници. Odabrali su ga: imam Davud i Ibn-Hazm, osnivači bukvalističke pravne škole, Ishak, Ševkani, Abadi, Mubarekfuri i drugi. Što se tiče učenjaka hanefijske pravne škole i imama Malika, oni smatraju da se na dženazi ne uči ništa iz Kur'ana, već se zahvaljuje Ailahu i dovi za mejita. Ovo mišljenje, također, zastupa jedna skupina ashaba i tabiina. Međutim, hanefijski pravници dozvoljavaju učenje El-Fatihe sa namjerom dove, a ne sa namjerom učenja Kur'ana. Učenjaci koji ne dozvoljavaju učenje El-Fatihe dokazuju to predajom u kojoj se navodi da je Ibn-Mesud rekao:

Poslanik, s.a.v.s., nije ukazao na učenje Kur'ana na dženazi." (Taberani, Imam Hejsemi tvrdi da su prenosioci ove predaje pouzdani. Međutim, u njenom lancu prenosilaca ima Šerik b. Abdullah en-Nehai kome se poremetilo pamćenje pa je puno griješio). Ova, dakako, slaba predaja negira učenje Kur'ana na dženazi-namazu, dok verzije Ibn-Abbasa i Ebu-Umame to potvrđuju.

Svakako da onaj ko potvrđuje ima dodatno znanje koje je skriveno onome koji negira. Također, predaja Ibn-Mesuda ne može se kategorički pripisati Poslaniku, s.a.v.s., za razliku od predaja Ibn-Abbasa i Ebu-Umame koji su kazali da je učenje Kur'ana (El-Fatihe) na dženazi sunnet. Smatram, a Uzvišeni Allah najbolje zna, da je dozvoljeno učenje El-Fatihe na dženazi-namazu. Onaj ko uz El-Fatihu prouči i kratku suru postupio je, također, po vjerodostojnom sunnetu, kako kaže Ibn-Munzir, iako je kod islamskih učenjaka uglavnom poznato učenje samo El-Fatihe.

Što se tiče učenja dove prije El-Fatihe, većina učenjaka hanefijske pravne škole, Sufjan es-Sevri i Ishak, to smatraju pohvalnim.

Napomena: Ko želi više i opširnije da sazna o ovoj temi, neko pogleda knjigu "Pravni propisi dženaze namaza (komparativni fikh)"!

mr. Safet Kuduzović

El-Asr

*Od
nje (zemlje)
vas
stvaramo,
u nju vas
vraćamo i iz
nje ćemo
vas ponovo
oživiti*

Kur'an:

Taha:55

Propisi o odnosu muslimana prema nemuslimanu

Ugošćavanje nemuslimana

Stalnoj komisiji za fetve postavljeno je sljedeće pitanje: «Da li je dozvoljeno muslimanu ugostiti nevjernike koji zajedno sa njim rade, školuju se i sl.?»

Odgovor: «Islam je vjera tolerancije, olakšavanja i pravednosti. Ugošćavanje prijatelja i saradnika spada u lijep i učtiv islamski odnos prema drugima. Propis ugošćavanja nevjernika razlikuje se od propisa ugošćavanja muslimana. Podložan je promjeni i uveliko zavisi o namjeri ugostitelja i načinu ugošćavanja. Ako je namjera ugostitelja u skladu sa intencijama Šerijata - zbližavanje sa nemuslimanom radi njegovog poziva u islam i izvođenja iz tmina nevjerstva - ugošćavanje je propisano i dozvoljeno, a ako ne postoji takva namjera i neugošćavanje ne bude uzrokom štete po vjeru, život, imetak i porodicu ugostitelja, ugošćavanje nije dozvoljeno. Šerijatsko pravilo kaže: Sredstva poprimaju propise ciljeva koji se njima ostvaruju, ako je cilj obavezan i sredstvo koje njemu vodi je obavezno, ako je cilj zabranjen i sredstvo koje njemu vodi je zabranjeno. Uz to treba dodati da način ugošćavanja nemuslimana mora biti u skladu sa islamskim propisima, što znači da ne smije biti obavezan alkoholom, svinjetinom i nečim drugim što islam strogo zabranjuje, ko to učini iz straha da im ne iskvari izlazi iz pokornosti Allahu, dželle šenuhu, i čini teški grijeh. Musliman se mora čvrsto držati svoje vjere i izbjegavati svaki vid pomaganja drugih u grijehu i nasilju, čvrsto držanje islamskih principa daje svoje plodove naročito u neislamskim zemljama i sredinama.» (Fetava-l-ledžneti-d-daime, 2/122.).

Potpomaganje u dobru

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je po dolasku u Medinu, potpisao ugovor sa jevrejima o nenapadanju i zajedničkoj odbrani Medine od vanjskih neprijatelja. Na dan Hudejbije rekao je: «Tako mi Allaha, neće mi ponuditi niti jedan stavak u ugovoru kojim se veličaju Allahova sveta mjesta i znamenja, a da ja to neću prihvatiti od njih.» Od jevrejskog plemena Benu-n-nadir Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je tražio pomoć u isplaćivanju krvarine za dvojicu mušrika koje je ubio Amr ibn Umejje, radijallahu anhu. Ovi i slični primjeri iz biografije Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, mogu poslužiti kao argument da je muslimanima dozvoljeno potpomaganje sa nemuslimanima u iznošenju istine i suzbijanju laži, zaštiti ljudi od bilo kakvog vida nepravde, humanim

akcijama i inicijativama kao što je pružanje neophodne pomoći unesrećenima i nastradalima u prirodnim nepogodama (zemljotresima, poplavama, odronima zemlje, požarima), borbi protiv svih oblika društvene nastranosti, zaštiti okoline, tehnološkom i znanstvenom napretku. Sve to treba iskoristiti za promoviranje islamskih vrijednosti i nuđenje islamskog pogleda i rješenja. Samo islam može ljudima dati ispravno pojašnjenje svega onoga što se u kosmosu događa: zbog čega dolazi do prirodnih kataklizmi, zbog čega društvo propada i tone, zbog čega se šire smrtonosne bolesti, zbog čega omladina spasa traži u drogi i alkoholu; stoga je obaveza tražiti sve moguće puteve i načine da se ta superiornost islama promovira i istakne. Kaže Allah, dželle šenuhu: «*Zbog onoga što ljudi rade, pojavio se nered i na kopnu i na moru, da im On da da iskuse kaznu zbog onoga što rade, ne bi li se popravili.*» (Prijevod značenja, Er-Rum, 41.). «*Allah neće izmijeniti stanje jednog naroda dok on ne promijeni svoj odnos prema Allahu.*» (Prijevod značenja, Er-Ra'd, 11.).

SemirImamović

EL-AS

***Ebu Hurejre r.a. prenosi da je
Allahov Poslanik sallallahu
alejhi ve sellem rekao: "Ko
vjeruje u Allaha i Sudnji dan,
neka ničim ne uznemirava
komšiju! Ko vjeruje u Allaha i
Sudnji dan, neko lijepo ugosti
gosta! Ko vjeruje u Allaha i
Sudnji Dan, neka govori hajr
(korisno) ili neka šuti"
Muttefekun alejhi***

Ustrajnost na pravom putu

Prenosi se od Ebu-'Amra Sufjana ibn-Abdullaha, Allah bio zadovoljan sa njime, da je rekao: "O Allahov Poslaniče, reci mi nešto o Islamu da nakon tebe ne pitam više nikoga o tome. Poslanik alehisselam reče: "Reci: vjerujem u Allaha; zatim ustraj!" (Hadis bilježi Muslim)

Stepen hadisa

Ovaj veliki hadis je od konciznog govora našeg Poslanika, sallallahu alejhi ve selleme, što ujedno i jedna od njegovih m'udžiza. Poslanik, alehisselam je u samo nekoliko riječi plemenitom ashabu objasnio osnove vjere. Naredio mu je da čvrsto vjeruje u svoga Gospodara i da ustraje na tom putu.

Značenje ustrajnosti

Mnogi ashabi, tabiini i drugi su govorili o tome šta znači ustrajnost. Ibn-Abbas i Katade kažu: "To jest, ustrajte na izvršavanju Njegovih naredbi." Kaže Kadi 'Ijad: "Allahu tewhid (jednoću) ispovjedajte i vjerujte u Njega a zatim ustrajte, držite se tewhida i pokornosti Njemu Uzvišenom sve dok ne umrete na tome." Ibn-Kesir veli: "Budite iskreni u djelu spram Allaha, dželle še'nuhu, i požurite sa pokornošću Njemu u onome što vam je On propisao." Kaže imam Kurtubi: "Rezime svih ovih riječi, mada se one međusobno podudaraju, bio bi: ustrajte na pokornosti Allahu govorom, riječju i djelom i ostanite na tome." Potpora iz Kur'ana za ovaj hadis su riječi Uzvišenog: "Onima koji govore: "Gospodar naš je Allah" a zatim ustraju dolaze im meleki: "Ne bojte se i ne žalostite se, i radujte se džennetu koji vam je obećan." (Fussilet, 30.) Kao i riječi Uzvišenog kada kaže: "Ustraj kao što ti je naređeno." (Hud, 112.)

Vrijednost ustrajnosti

Ustrajnost je razlog za veliku opskrbu i olažkanje na dunjaluku: "A da se pravog puta drže (da ustraju) Mi bi smo ih vodom obilnom pojili." (El-Džinn, 16.) Kaže imam Kurtubi u tefsiru ovog ajeta: "Kada bi ovi nevjernici vjerovali, život na ovome svijetu bi im olakšali i obasuli bi ih opskrbom." (Tefsirul-Kurtubi, 19/17.) Uzvišeni veli: "Onima koji govore: "Gospodar naš je Allah" a zatim ustraju dolaze im meleki: "ne bojte se i ne žalostite se, i radujte se džennetu koji vam je obećan. Mi smo zaštitnici vaši u životu na ovome svijetu, u njemu ćete imati sve ono što duše vaše žele, i što god zatražite- imaćete, bićete počašćeni od Onoga koji prašta i koji je Milostiv." (Fussilet, 30-32.) Ovaj ajet upućuje da meleki sliaze ustrajnicima kada budu

umirali, u mezaru i kada budu proživljavani, čine ih sigurnim od straha na samrti, odgone od njih žalost zbog rastavljanja s djecom, jer je Allah s.v.t. njihov zaštitnik. Obveseljavaju ih oprostom grijeha, primanju djela i džennetom u kome ima ono što oko nije vidjelo, uho nije čulo, niti je palo na pamet čovjeku.

Ustrajnost je slijedenje pravog puta

Allah, dželle še'nuhu, je naredio svom Poslaniku sallallahu alejhi ve selleme i onima koji ga slijede ustrajnost u skladu mudrog Šeriatu. Jer uistinu to je vjera koju nam je On Uzvišeni naredio da ispovjedamo. A što se tiče onih ljudi koji govore bez dokaza njihove riječi nisu vjera niti dokaz, Uzvišeni veli: "Ti ustraj, kao što ti je naređeno, i nek tako postupe i vjernici koji su uz tebe, i objesni ne budite, jer On dobro vidi ono što radite." (Hud, 112.) Također kaže: "Zato ti pozivaj i budi ustrajan, onako kako ti se naređuje, a ne povodi se za prohtjevima njihovim." (Eš-Šura, 15.)

Ustrajnost srca

Organ za čiju ustrajnost treba čovjek najviše da se trudi jeste srce, jer je srce vladar svih ostalih organa i sa njegovom ustrajnošću, ustraju svi ostali organi.

Ustrajnost jezika

Nakon srca najviše pažnje treba posvetiti jeziku, jer njime se izražavaju tajne srca. Jezik može nekada izgovoriti riječ o kojoj njen vlasnik ne razmisli dobro a da ona bude razlog njegove propasti i na dunjaluku i na ahiretu. Najviše što će ljude uvesti u vatru jeste jezik. Mnogi ajeti govore o opasnosti puštanja uzdi jeziku a također imaju mnogi ajeti koji podstiču na čuvanje jezika u skladu Allahovih, dželle še'nuhu, naredbi obećavajući obilnu nagradu i sevab (naprimjer Sura Kaf, 18; sura El-Isra, 36....)

Pouke iz hadisa

1. Želja ashaba r.a. za savjetom i učenjem vjere.
2. Naredba za ustrajnost u imanu (vjerovanju) i njegovim zahtjevima.
3. Konciznost i riječitost Poslanikova, sallallahu alejhi ve selleme, govora.

Abdurahman Kujević

El-Az

*U kućama
svojim
boravite
i ljepotu
svoju, kao
u davno
pagansko
doba, ne
pokazujte*

Al-Ahzab:33

Žena i njena uloga u braku, I dio

Žena koja se pokorava Uzvišenom Allahu zna da mora biti poslušna svome mužu, jer s'tim ona želi da zasluži zadovoljstvo Uzvišenog Allaha, Njegovu milost i oprost.

Pokornost

Uzvišeni Allah kaže u suri En-Nisa 34: *„Muškarci vode brigu o ženama zato što je Allah dao prednost jednima nad drugima i zato što oni troše imetke svoje. Zbog toga su čestite žene poslušne i za vrijeme muževa odsustva vode brigu o onome o čemu trebaju brigu voditi, jer i Allah njih štiti.“*

Koliko je bitna pokornost žene prema njenom mužu, najbolje potvrđuje hadis Poslanika, sallallahu alejhi we selleme, kojeg prenosi Ebu Hurejre, radijallahu anhum: *„Da sam naredio ikom drugom da se čini sedžda, mimo Uzvišenom Allahu, naredio bih da žena čini sedždu svome mužu.“* (Tirmizija hasenun-garib)

Pokornost žene prema svome mužu, onako kako je naredio Allah i Njegov Poslanik, sallallahu alejhi we selleme, rezultirat će u sreću i veliku nagradu na ahiretu, što potvrđuje hadis od Ebu Hurejre, radijallahu anhum, u kojem Allahov Poslanik, sallallahu alejhi we selleme, kaže: *„Ako žena bude klanjala pet dnevnih namaza, postila ramazan,*

čuvala svoj moral i bude pokorna svome mužu, reći će joj se: 'Uđi u Džennet na koja god vrata želiš.'“ (Ibn Hiban, sahih)

Zahvalnost

Prenosi Abdullah ibn Abbas radijallahu anhum da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi we selleme, rekao: *„Pokazan mi je Džehennem, pa sam vidio da su žene njegovi najbrojniji stanovnici.“*, pa je zatim upitan: *„Dali one skrivaju vjeru u Allaha?“*, on odgovori: *„One skrivaju dobročinstvo svog muža, nezahvalne su na njegovo*

Pokornost žene prema svome mužu, onako kako je naredio Allah i Njegov Poslanik, sallallahu alejhi we selleme, rezultirat će u sreću i uspijeh u svakom braku, a i veliku nagradu na ahiretu

dobročinstvo, kad bi joj čitava života činio dobro, a onda jedan put vidjela kod njega nešto neugodno, rekla bi: 'Nisam kod tebe nikad ništa dobro vidjela.'“

(Buharija, sahih)

Ovo su riječi Allahovog Poslanik, sallallahu alejhi we selleme, i sigurno je takvih žena mnogo. Znajući za nezahvalnost žena, Poslanik, sallallahu alejhi we selleme, ih je sve upozorio na opasnost i posljedice svoje nezahvalnosti. Zbog toga nijedna žena muslimanka, nesmiye da se uzoholi i ne bude zahvalna, već da na dobro uzvratu dobrim pa će

to rezultirati u veliku bračnu sreću a i nagradu kod Uzvišenog Allaha.

Bdiye nad kućom i djecom

Prenosi se od Abdullaha ibn Omera, radijallahu anhum, da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi we selleme, rekao: *„Svi ste vi pastiri i svi ćete biti odgovorni za svoje stado. Čovjek je pastir u svojoj porodici, a žena je pastirka u kući svoga muža i njihove djece, pa ćete svi biti pitani za svoje stado!“* (Buharija, sahih)

Jedna od najvažniji obaveza žena muslimanke u braku, jeste vođenje računa o kući i djeci, jer će biti pitana na Sudnjeme Danu o svakoj stvari, kako ju je uradila i shodno tome bit će nagrađena ili kažnjena. Nažalost mnoge žene nisu svatile obavezu islamskog

odgoja djece, pa to prebacivaju na muža, dok on zbog svog čestog boravka izvan kuće nije u stanju da obavi tu zadaću kvalitetno. Priroda muškarca je drugačija nego priroda žene, pa zbog toga uvijek će uspijeh biti slabiji kad otac vodi brigu o djeci nego majka! Dakle žena mora biti ta koja vodi brigu o djeci, stalno je uz njih, prati njihove greške i propuste, te ih ispravlja i utiče na njih. Tako doprinosi boljem i kvalitetnijem odgoju svoje djece, a s tim i cijele islamske zajednice, kojoj će

ta djeca samo koristiti ako su dobro odgojena.

Čuva svoju čast i mužev imetak u njegovoj odsutnosti

Žena je dužna da u odsustvu svog muža čuva svoju čast i njegov imetak. Svaka žena muslimanka treba da zna da ni ova obaveza ništa nije manja od ostalih, pa se zbog toga mora potruditi da ispuni ono što joj je naređeno.

Prenosi Ebu Hurejre, radijallahu anhum, da je čuo Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi we selleme, da kaže: "Najbolja supruga je ona koja te obraduje kada je pogledaš, koja te posluša kad joj nešto narediš i koja čuva tvoj autoritet, svoju čast i tvoju imovinu kad si odsutan." (*Ibn Madže, Albani kaže da je sahih*)

Sestro muslimanko, ovim plemenitim osobinama su bile okićene majke vjernika, a one su najpreče na koga treba da se ugledaš, pa okiti se onda ovim osobinama, da bi ti se Allah smilovao! Molim Uzvišenog Allaha da nas učini iskrenim sljedbenicima posljednjeg Allahovog Poslanika, Muhammeda, sallallahu alejhi we selleme.

Sedin Gulamić

Prenosi se od od Aiše r.a. da je rekla je: rekao je Poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio: "Pokazala si mi se u mome snu dva puta. Sanjam te na način kao te nosi jedan čovjek u (jednom otcijepljenom) komadu svile pa govori: "Ovo je tvoja žena." Pa otkrijem nju, kadli ono ti!. Pa rekoh: "Ako je ovo od Allaha, neka tako bude."

Hadis bilježi Buhari

Islamsko znanje

Kućni poslovi i majčinske obaveze žene muslimanke ne udaljavaju je od učenja. Svjesna žena muslimanka zna da je učenje izvor koji intelekt podupire spoznajom. Žena muslimanka iz upute svoje vjere zna da je traženje nauke obaveza za svakog muslimana i muslimanku. Stoga, ona svoj intelekt naoružava islamskim znanjem i vječitom spoznajom. Liep primjer muslimanka ima u Majci Pravovjernih, Aiši r.a.. Ona je ljubav Poslanika, sallallahu alejhi ve selleme, i najdraža žena njegovom srcu. Oženio je po naredbi svoga Gospodara, a Džibril mu je njen lik prikazao u komadu svile, prije nego što će je oženiti. Aiša r.a. prenosi veliki broj hadisa, a takvi su manjina, poput: Ebu-Hurejre r.a., Ibn-Abbasa r.a., Ibn Omera r.a. i Enes r.a.. Najviše o čemu prenosi su šerijski propisi, zbog toga se kaže da je prenijela ummetu četvrtinu šerijata. Od nje prenosi veliki broj ashaba, kao što su njen otac Ebu Bekr el-Siddik r.a., Omer b. el-Hattab r.a., njegov sin Abdullah r.a., Ebu Hurejre r.a., Ibn Abbas r.a., Amr b. el-As r.a., Ebu Musa el-Ešari r.a. itd. Kaže Ata' rahmetullahi alejhi: Aiša je bila najboljeg razumijevanja (u fikhu), najučenija i najtačnijeg viđenja u svemu općenito. Kaže hafiz Muhammed ibn Šihab el-Zuhri: Kada bi se sabralo svo Aišino znanje i znanje svih ostalih žena, Aišino znanje bi bilo bolje. Kaže Mesruk rahmetullahi alejhi: Vidio sam starije, ugledne ashabe Poslanika, sallallahu alejhi ve selleme, kako je pitaju o nasljednom pravu. Bilježi imam Tirmizi od Ebu Muse el-Ešarija r.a. da je rekao: Nismo mi, ashabi Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve selleme, nikada pitali Aišu r.a., o nekom nejasnom hadisu, a da kod nje nismo našli znanje o njemu.

El-As

Pitanje & odgovor

Pitanje:

Na koji način će žena potratiti svoju glavu (kosu) prilikom uzimanja abdesta i kakav je tretman potiranja samo jednog dijela glave u slučaju nužde?

Odgovor:

Ženino potiranje glave prilikom abdesta tretira se isto kao potiranje u slučaju muškarca. Ona je dužna potratiti cijelu glavu i obuhvatiti sva mjesta gdje je kosa nikla. Ona nije dužna potratiti pramenove

koji strše jer postoje vjerodostojni hadisi u kojima se navodi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve selleme, potirao svoju glavu od čela ka potiljku obuhvatajući pri tome i uši. Osnova je u vezi sa šerijskim propisima da su muškarci i žene jednako tretirani, osim kada postoji specifičan tretman zasnovan na šerijskom argumentu.

Šejh Ibn-Baz

"Fetve o ženskim pitanjima"

Moj nikab i ja ...

Svako ima pitanja na koja bi rado dobio odgovore. Neka od tih pitanja se mjenjaju sa starosti, neka nestaju sa liste zato što odgovori nemaju nikakva hajra za život, a na neka se nađu odgovori. Jedno je sigurno, ako tražiš naći ćeš odgovore.

Odrasla sam u zemlji piramida, ali sam često prolazila pored njih bez razmišljanja. Tek u Holandiji su mi se otvorile oči i shvatila sam priču koja se krije iza piramida. Ja živim već pet godina u Holandiji i udata sam za Holanđanina, muslimana, elhamdulillah. Od moje četrneste godine sam imala puno pitanja. Ta pitanja su se s vremenom samo povećavala a ne smanjivala. Živjela sam u društvu u kojem su mnogi ljudi daleko zalutali; puno novotarija u vjeri i neznanja. Svaki dan se rade stvari koje (na prvi pogled) izgledaju normalne, ali koje su po dinu-Islamu potpuno pogrešne, novotarija ili čak haram. Primjer: rituali kod dženaza, miješanje dječaka i djevojčica u školi, žene u pantalonama, uskoj i prozirnoj odjeci, televizija, svadbe, muzika. Ako ovako nastavim biće ovaj tekst tako dugačak da može ući u Ginisovu knjigu rekorda. Svaki put kad bih neko došao da nas nauči nešto o Islamu i proba da nas osvijesti, njega bi ocrnili, nazvali raznim imenima (fundamentalista, radikal) ili bi ga zatvorili. U Egiptu mnogi ljudi smatraju sestre u niqabima, braću s bradom i gulabijom kao opasanim, fundamentalistima i ekstremistima itd. Kažu: "Nećeš valjda da tvoje dijete bude viđeno sa takvim ljudima, oni će mu isprati mozak". Ne, - po njima - je bolje da satima sjede pred TV-om, slušaju muziku, da gledaju razne filmove i druge bezvrijedne programe. Mnogim Egipćanima Islam se svodi na: namaz, post mjeseca Ramazana i rečenicu: Allah Oprašta i Milostiv Je. Isto tako u Egiptu ima i ljudi (po imenu muslimana) koji uopšte ne obavljaju namaz, a kad ih pitaš za namaz kažu: Allah je Oprostitiv i Milostiv. Subhanallah!!! Kako možemo očekivati milost od Svemogućeg Allaha, kad mi Allaha s.v.t. ne poznajemo i ne pokoravamo se njegovim naredbama i ne čuvamo se njegovih zabrana. Nekad sam i ja bila ta neznalica, običaje našeg društva sam prihvatila neovisno što su se suprotstavljali Islamu, baš zbog toga što nisam poznavala Islam. Neke javne ličnosti u Egiptu kažu da moramo pratiti Zapad i imitirati ga da bi postigli uspjeh!?. Ja sam se pitala, da li bi to zaista bio uspjeh. Tada još nisam znala kako je na Zapadu. Subhanallah, Allah s.v.t. mi je dao da se udam za Holanđanina, muslimana i da dođem u Evropu,

kao bih našla odgovor na ovo pitanje. Elhamdulillah, opet jedno pitanje koje mogu prekriti sa svoje liste. Sad znam da je Zapad još u većoj zabludi nego ljudi u mojoj zemlji. Mi muslimani smo izgubili čast zbog napuštanja Božije upute, dina-Islama. Pogledajmo Historiju. Šta smo bili prije Islama, niko i ništa. Pogledajmo staru Egipatsku civilizaciju. Ljudi su tada bili robovi, ali ne Allahu, nego čovjeku (faraonu). On ih je tjerao da grade i grade. I šta su oni zaradili? Ništa. Gdje su sada i njihov faraon? Nigdje. Ipak, Allah Svemogući je piramide ostavio do današnjeg dana kao znak za sledeće generacije. Robovi

O Vjerovjesniče, reci ženama svojim, i kćerima svojim, i ženama vjernika neka spuste haljine svoje niza se. Tako će se najlakše prepoznati pa neće napastovane biti. A Allah prašta i samilostan je

Al-Ahzab: 59

faraonu, kao i on sam nestali bez traga. To je znak za one koji hoće da izvuku pouku iz tog, ali nažalost takvih je malo. Kad vidim turiste sa svojim skupim kamerama kod piramida, onda pomislim: "Zar vi to ne vidite? Hoćete li išta naučiti? Još bolji primjer su beduini iz Arabijske pustinje. Oni nisu predstavljali ništa, ljudi bez spomena. 25 godina nakod dolaska Islama ti isti ljudi, sada kao muslimani, pobjeđuju dvije najveće imperije tog vremena, Rimljane i Perzijance. To je bilo čudo. Unatoč velike razlike u ljudstvu i materijalu, pobjeda je bila ipak za vjernike. Nama ne treba Zapad za napredak i čast, mi imamo najbolji primjer u Allahovom Poslaniku sallallahu alejhi ve sellem i njegovim ashabima (da Allah s.v.t. bude zadovoljan njima) i drugim poslanicima: Ibrahimu, Musi, Isi, Nuhu, Jakubu, Isaku, Ismailu i drugim. Neka je mir na njih. Kad sam došla u Holandiju nisam još nosila hidžab. Molim Uzvišenog da mi oprost. Nisam znala skoro ništa

o Islamu, iako sam - po imenu - muslimanka, što sam odrasla u muslimanskoj porodici i zemlji gdje su većina muslimani. Nakod dolaska na Zapad, brzo sam uvidjela da se Zapad bazira samo na materiji, tj. novcu. Zapadnjaci imaju skoro sve osim vjere. Za njih je važno da imaju novca, da imaju veće auto i kuću od komšije, da naprave karijeru, da pojedu i popiju. Novac je postao svetinjom dok su familijarni odnosi, kao odnosi roditelja i djece potpuno zapostavljeni. Ali sama materija, ne znači ništa. Čovjekovo biće mora zadovoljiti i svoju duhovnu stranu, to traži njegovo biće, to mu je urođeno. Uvijek se rasrdim kad čujem kako ljudi ovdje pričaju o muslimankama i kažu: "Mi hoćemo da oslobodimo muslimanke". Osloboditi od koga??? Subhanallah, vjera u Stvoritelja Svih Svijetova je moj izbor. Zar oni ne shvataju da je vjera čovjekov lični izbor.

Oni su matrijalno snadbijeveni, pa misle da im vjera ne treba. Samo onda kad novac ne može da riješi njihov problem, traže pomoć od Allaha s.v.t. i kažu: "Pomozi mi Bože i ja ću vjerovati!" Ali kad se problem riješi, oni se opet vraćaju svojim starim navikama. Allah Svemogući ovo spominje u Časnom Kur'anu: *"I ako vas nedaće zadese na moru tad nestanu osobe koje ste zvali (božanstava) ostaje samo On. Kad vas je On doveo na kopno, opet ste se okrenuli. Čovjek je nezahvalan!"*

Po mom mišljenju ima neko drugi kome je neophodan spas, a to je ustvari evropska žena. Jadna žena koja mora da radi zato da bi otplatila kuću i skupo auto ili zato što zna da ukoliko finansijski loše krene, relacija ili brak dolazi u pitanje. Isto tako i one jadne žene što od svoje rane mladosti dan i noć, ljeti i zimi prodaju svoju čast svakom i sa cijenom, kao nekakav predmet, pred izlogom čekaju. U Egiptu mi isto imamo izloge, ali sa obucom, robom, tašnama, knjigama itd. Ali ljudi na prodaju?! Ne, to nemamo. Vidi sad, tako glup, zaostao i necivilizovan i nije moj narod.

Što sam više otkrivala Islam, smirivala se moja duša, shvatila sam da je Islam istina i riješenje. Ako to dobro shvatiš i osjetiš, onda čvrsto stojiš ma šta

Pitala sam samu sebe: "Šta ćeš ti uraditi, jesi li spremna da staneš pred Allaha, šta ćeš Mu reći, možeš li kakve isprike upotrijebiti kod Allaha? Odluči, vrijeme je kratko!"

da ti se desi.

Znaš da će doći dan kada nikome neće biti učinjena nepravda i da ćeš dobiti što si zaslužio. Mi zaboravljamo puno i opraštamo a Allah oprašta puno i nezaboravlja nikad. Moj iman postepeno raste, elhamdulillah. Korak po korak nestaju loše navike i dolaze nove - islamske - navike. Počela sam da nosim hidžab. Moj muž me je puno podržavao, elhamdulillah. U početku je bilo čudno, ali nakon kratkog vremena je bilo prelijepo nositi hidžab i moj život je brzo postao nezamisliv bez njega. Osjećala sam se slobodnije, ali ipak još ne kompletno. Dobivala sam sve više mira u svome srcu, hvala Uzvišenom Allahu. Probali samo da sve namaze obavljamo na vrijeme i da ih ne ostavljamo do zadnjih 15 minuta. To nam je uspijevalo, ali sabah-namaz nam je ponekad teško padao. Naročito zato što smo gledali TV do kasno u noć. Znali smo da gledanje TV-a ne vodi nikuda, jer čak i ako imaš daljinski upravljač u rukama često zakasniš da prebaciš kanal kad dođe nešto što je haram za gledanje/slušanje. I prije nego se okreneš prođe sahat vremena koji izgubiš a mogao si da naučiš nešto o svojoj vjeri ili da činiš zikr. Onda smo odlučili da više nećemo gledati TV; ni vijesti niti Discovery Channel. Da, ni vijesti ni Discovery Channel. TV je čisto gubljenje vremena a svodi se često na gledanje harama, sa gledanjem TV-a postaješ gluplji, tužniji i ljuciji. A isto tako će nas Allah s.v.t. na Sudnjem

danu pitati kako smo iskoristili svoje vrijeme. Ima toliko korisnih stvari koje možeš raditi: klanjati (nafale), učiti Kur'an ili slušati, čitati knjigu o našem dinu-Islamu, spominjati Allaha s.v.t., slušati dersove, posjetiti familiju i prijatelje, itd. Elhamdulillah, moj muž i ja smo postali jači i više nemamo potrebu da gledamo TV. Na to sve dobila sam više mira u srcu; neka drugi govore i rade šta hoće, njihova volja. Allah će uputiti onoga koga On hoće. Jedan on događaja koji je u mojoj duši ostavio neizbrisiv trag, jeste Hadž. Moj muž i ja smo naime prošle godine išli na Hadž, elhamdulillah. Osjećaj viđenja Kabe i džamije Allahovog Poslanika Muhammeda sallallahu alejhi ve selleme su ne može opisati, pogotovo kad znaš da su Poslanik sallallahu alejhi ve selleme i Ibrahim alejhisselam bili tu. To je ostavilo toliki utisak na mene koji će ostati dok sam živa, inšAllah. Bilo je prelijepo biti tamo na namazu, sa milijonima brace i sestara, svi okrenuti prema hadžerul-esvedu sa jednom misli: robovanje Rabbu, 2 miliona muslimana; jedno srce jedno tijelo. Kad smo svi

rekli "amin" zvučalo je kao je cio svemir sa nama rekao "amin". U tom momentu sam osjetila da smo mi Ummet od "La illahe illallah"; Ummet od Muhamedu Resulullah. To su bili predivni momenti. U tom momentu sam zaboravila kako je slab sada naš Ummet i šta neprijatelji Islama rade sa našom

braćom i sestrama. Ali ipak nisam zaboravila da učim dovu za naš Ummet, za našu braću i sestre u Palestini, Kašmiru, Afganistanu, Somaliji, Čečeniji, Bosni, Iraku i ostalim mjestima. Molim Svemogućeg Allaha da moju dovu usliši, amin. Vrlo sam radosna što smo elhamdulillah obavili Hadž, jer insan nikad ne zna kad će smrt doći, šta ću onda reći Allahu zašto nisam obavila Hadž, a bila sam u mogućnosti. Nisam još ništa rekla o svom nikabu. Možda se pitate kako sam odlučila da ga nosim. Zašto sam to uradila? Kako su moj muž i njegova familija (Holandani) i ostali na to reagovali? Kako se ja osjećam sa nikabom? Na sva ta pitanja ću vam sada inšAllah dati odgovor. Prvo hoću da naglasim da ja nikad ozbiljno nisam razmišljala o nošenju nikaba. To je bilo nešto vrlo teško, daleko za mene. Isto tako, mišljenje jednog dijela uleme da nikab nije obavezan nego poželjan, još više otežava taj korak. S druge strane, drugi islamski učenjaci tvrde da je nikab obaveza, ukazujući na dokaze iz Kur'ana i Sunneta. Pa dobro, ako je samo poželjno, je li dobro da propuštamo Allahovu nagradu? Imamo li mi to dovoljno haseneta?? Zar mi neželimo ići u džennet? Zar mi ne želimo da nas Allah s.v.t. voli? Naizad, ko mora vidjeti moje lice osim mog muža? Kao što sam već rekla, nisam u početku bila

Nastavak na sl. strani

spreмна za nikab. Nisam se nikad ni udublјivala u tu temu, možda baš iz razloga što sam se boјala da se ne uvjerim. Puno sam molila Uzvišenog Allaha da me uputi na pravi put. Nisam mislila nikad na koji način. To je na Allahu s.v.t. da odluči. Kući imamo jednu knjigu o pravilima dženaze, s ilustracijama. Tu knjigu nisam nikad čitala jer mi je bila strašna. Dan prije zadnjeg dana Ramazana klanjala sam kad je zazvonio telefon. Nisam prekidalа namaz. Poslije namaza sam otišla da preslušam poruke na telefonu. Bila sam sama kod kuće. Knjiga o dženazi ja bila kod telefona. Nešto me je ponukalo da je otvorim. Otvorila sam je sa zadnje strane, gdje su se nalazili neki savjeti. Vidjela sam jednu rečenicu koja kaže: "Za svaku ženu koja pokaže svoje lice nepoznatim ljudima.... bojte se Allaha." Ta rečenica me je tako pogodila da sam nastavila čitati dalje. Tu su bili neki sahih hadisi, čitala sam ih a činilo mi se da ih nikad prije nisam čitala. Počela sam plakati i odlučila da čitam dalje. Vidjela sam sliku "kupanje mejita", prošla me je neka jeza. Sve više i više sam čitala. Pomislila sam: pa to je i moja sudbina. Ta mrtva osoba je bila neko koje isto imao familiju i to možda bogatu, ali ipak niko ne može zaustaviti Allahovu odredbu. I možda je ovaj čovjek pitao za još vremena kako bi uradio još dobrih djela, ali ga nije dobio, došao mu je njegov edžel; njegovo vrijeme je isteklo! I dalje sam razmišljala o svom životu, o robovanju Uzvišenom Gospodaru a suze su mi tekle niz lice. Bilo mi je četrnaest godina kad mi je otac preselio. On je bio tako jak i zdrav čovjek. U tom momentau sam prvi put vidjela suze u njegovim očima. Da li su to bile suze radosti, tuge, pokajanja ili žaljenja? Ja sam plakala i plakala i gledala sebe u ogledalu. Pitala sam samu sebe: "Šta ćeš ti uraditi, jesi li spremna da staneš pred Allaha, šta ćeš Mu reći, možeš li kakve isprike upotrijebiti kod Allaha? Odluči, vrijeme je kratko!" Osjetila sam da brzo moram odlučiti, da nema vremena za gubljenje. Gledala sam na sat kao da vodim borbu sa kazaljkaма. Nazvala sam jednu sestru koja nosi nikab, ali ona mi je savjetovala da se posavjetujem sa svojim mužem i da uradim šta mi srce kaže. Klanjala sam istiharu-namaz ali sam ipak bila zbunjena. Kad mi je muž došao kući ja sam mu sve to ispričala, ali kao da se to desilo jednoj sestri a ne meni; da vidim njegovu reakciju. On je rekao: "Ako je ona spremna za to, neka to i uradi." Tada sam mu rekla: "Ta sestra sam ja." On se nasmijao i rekao da je predpostavljao da sam to bila ja. Iako je bio nasmijan, osjetila sam da je iznenađen i da razmišlja. Mislio je na ljude na cesti, svoju familiju; bila je to borba sa prokletim šejtatanom. Elhamdulillah, prokleti šejtan je izgubio bitku. Allahu Ekber!!! Drugi dan (zadnji dan

Ramazana) odlučila sam da nosim nikab. Moj muž je bio radostan zbog moje odluke. Allah s.v.t upućuje koga On hoće. Ima muslimana koji neće da njihova žena kraj njih hoda u hidžabu ili nikabu, a moj muž je odrastao u kršćanskoј porodici, a ne stidi se da hoda sa svojom ženom u nikabu, on se ustvari tim ponosi. Uvјeren je u Allahovu nagradu. Nismo znali kako da novost o mom nikabu predočimo njegovim roditeljima. Pitali smo se da li će poštovati moju odluku ili ne? Na to pitanje smo brzo dobili odgovor. Pozvali smo ih kod nas na večeru i rekli im novost. Prvo je zavladała mukla tišina, ali hvala Allahu, oni su nakon nekoliko minuta rekli da poštuju moju odluku. Najteže im je palo to što me moj djeвер nikada više neće vidjeti. Ali takvi su Allahovi propisi i oni su iznad svega, iznad ljudskih prohtjeva i želja. Ja mnogo volim i poštuјem roditelje moga muža ali Allah s.v.t. je na prvom mjestu. Prije nego što su otišli kući muževa majka me je poljubila. Bio je to zaista lijep gest. To je kao da su rekli: ti ostaješ naša snaha. Još su nam rekli: "Djeco mi vas nećemo napustiti." Da ih dragi Allah uputi. Ja sam napokon slobodna žena u pravom smislu te riječi, pokorila sam se Stvoritelju Svijh Svijetova. Slobodna sam od ljudskih mišljenja o meni, od dunjaluka, od tuđih prigovora. Stalo mi je samo do Allahove riječi i njegove presude. Tek sada sam osjetila pravi "ukus" vјere, prelijep je i postaje sve ljepši. Osoba koja ode sa ovog svijeta bez osjećaja ukusa ove vјere i ljubavi prema Allahu je јadna. Meni sada ne smeta kad bi me neko pljunuo ili čak udario. Ja se u stvari moram zahvaliti toј osobi zato što mi oduzima grijehe i preuzima ih na sebe. Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem i njegovi ashabi su više prepatili od nevjernika, nego svi ostali muslimani. Pa zar mi ne možemo јedno pljuvanje, šalu ili pak komentar prihvatiti za našu vјeru, za Allaha Stvoritelja Nebesa i Zemlje, za Džennet inšAllah. Molim Allaha s.v.t. da oprosti grijehe vјernicima i da im podari džennet, Amin. Ja sam svoju priču napisala zato što mislim da je korisna inšAllah sestrама koje razmišljaju o nikabu. Savjetujem im da se puno dove Allahu s.v.t. da ih uputi i učvrsti. Da se ne boје nevjerničke propagande o nikabu. Držite se vјere, šta god da su posljedice, Allah s.v.t. je na prvom mjestu. Traži znanje o svoјoj vјeri, čitaj, slušaj časove na internetu, na kasetama ili u džamijama. Trudi se što više možeš i nedaj da zapadneš u neznanje. Ponizi prokletog šejtana i njegove pomagače što god više možeš, tako što ćeš biti čvrsta u svoјoj vјeri. Budi spremna za čas smrti. Molim Allaha s.v.t. da nam oprosti grijehe i uništi protivnike Islama, Amin!

Ummu Jusuf, preuzeto iz lista
"Wij Moslims (Mi Muslimani)"

El-Ar

Život Poslanika alejhisselam prije objave

Najodabraniji Poslanik, Muhammed, sallallahu alejhi ve selleme, je rođen u porodici Beni Hašima u Mekki, u zoru ponedjeljka, devetog rebiul-evvela, prve godine od događaja sa „slonom“ (pisali smo o ovom velikom događaju u prošlom broju). Ovaj datum odgovara 20 ili 22 aprilu 571 godine po kalendaru. Majka mu se zvala Amina kćerka Vehba ibn Abdi Menefa, a otac mu se zvao Abdullah ibn Abdul-Mutalib, koji je umro od bolesti, u dvadeset i petoj godini svog života, nešto prije rođenja svog sina Muhammeda, sallallahu alejhi ve selleme. Umro je u Medini dok je tamo boravio radi trgovine i tamo je zakopan. Kada se Amina porađala, kaže da je uz njega porađala ogromnu svjetlost. Kada se porodila, pozvala je njegovog djeda Abdul-Mutaliba, da mu saopšti radosnu vijest. On ga je uzeo, odnio u Kabu i tu se pomolio. Zahvalio je Allahu na unuku i dao mu ime „Muhammed“, zna se sigurno da ovo ime nije bilo do tad poznato kod Arapa.

Boravak u porodici Beni S'ad

Običaj kod Arapa u gradu je bio, da potraže dobru dojilju za novorođenče i to sa sela ili iz pustinje, želeći time udaljiti svoju djecu od gradskih bolesti. Djecu je trebalo odljuljati na čistom zraku, da tjelesno ojačaju, duhom očvrstnu i da progovore čistim arapskim jezikom. Prva žena koja ga

je zadojila posle njegove majke, je bila Suvejba, koja je bila štićenica Ebu Leheba. Njegov djed Abdul-Mutalib mu je našao dojilju, iz plemena Benu S'ad ibn Bekr, koja se zvala Halima kćerka Ebi Zuejba. Ona je imala sina koji je mnogo plakao. Prvi put kad je zadojila Muhammeda, sallallahu alejhi ve selleme, zadojila je potom svoga sina, nakon toga sin joj više nikad nije plakao kao prije toga. Sav period boravka Muhammeda,

sallallahu alejhi ve selleme, u toj porodici je prošao u znaku velikog dobra i bereketa. Nakon dvije godine boravka, Halima ga je odnijela njegovoj majci i ispričala joj o svakom dobru kojeg su doživili za vreme dojenja. Tražila je od Amine da joj ga još ostavi, te se ona složila s tim. Halima ga je vratila ponovno kući i nastavila je da ga odgaja. Imao je skoro pet godina kad mu se desio jedan čudan događaj, jedna od mudžiza. Prenosi Muslim od Enesa ibn Malika radijallahu anhum, da je Resulullahu, sallallahu alejhi ve selleme, došao Džibril u vrijeme dok se on igrao sa djecom. Uzeo ga je, spustio na tle, rasjekao mu grudi sve do srca, izvadio srce vani i iz srca izvadio

ugrušak, pa je rekao: "U ovome je šejtan mogao da ti naudi." Zatim mu isprao srce u zlatnom leđenu u kome je bila voda zem-zem, zatim ga zašio i ponovo ga vratio na njegovo mjesto. Dječaci su trčeći došli njegovoj pomajci, vičući: "Muhammed je ubijen!" Kada ga ugledaše, imao je drugačiju boju lica.

Život kod djeda i amidže

Nakon ovog čudnog događaja, Halima odluči da vrati dječaka njegovoj majci Aminu. Nakon nekog vremena majka Amina, djed Abdul-Mutalib i služavka Ummu Ejmen krenuše s njim u Medinu, put dug 500 kilometara, da posjete mezar njegovog oca. U putu su proveli mjesec dana, u povratku se Amina razboli i umrije u mjestu El-Ebvau koje se nalazi između Mekke i Medine. Nakon toga svu brigu o njemu preuzeo je njegov djed Abdul-Mutalib koji također umrije kad je Muhammed, sallallahu alejhi ve selleme, imao osam godina, dva mjeseca i deset dana. Nakon djedove smrti brigu u potpunosti i na najbolji način o njemu preuze njegov amidža Ebu Talib. Ubrija ga u svoju djecu, njima ga preporučio, a posebno zatraži međusobnu dobrotu i poštovanje. Ebu Talib je više od četrdeset godina brinuo za njega i štitio ga kad mu je bilo najpotrebnije. Prijateljivao je sa onima koji su njemu

Omerov r.a. put ka Islamu

Omer r.a. je jedne noći krenuo da se provede van kuće. Došao je u harem Kabe i ušao, te zatekao Allahovog Poslanika sallallahu alejhi ve selleme, na namazu. Poslanik sallallahu alejhi ve selleme je učio s početka sure "El-Hakkah". Omer je neprimjetno stao i slušao. Dopalo mu se učenje Kur'ana. On priča: "Rekoh u sebi: Ovo je, tako mi Boga, pjesnik, kao što su rekli Kurejševici." Zatim čuh riječi: "Kur'an je, doista, govor objavljen plemenitom Poslaniku, a nije govor nikakva pjesnika – kako vi malo razmišljate." (69:40,41) Pomislih: "On je prorok." I čuh riječi: "I nisu riječi nikakva proroka – kako vi malo razmišljate." (69:42) Zatim Omer reče: "Tada Islam uđe u moje srce."

Tarih Omer bin el-Hattab od Ibn Dževzije, str. 6. Približno kaže Ibn Ishak, Ibn Hisam, I/346,347,348 Tarih Omer bin el-Hattab str. 9. i 10.

Nastavak na sl. strani

**Ebu-Hurejre
prenosi da je
Allahov
Poslanik,
s.a.v.s., rekao:
"Ovaj svijet
(dunjaluk) je
zatvor za
vjernika, džennet
za nevjernika."**

Bilježi Muslim

bili prijatelji a ljubio se i neprijatelj im bio, na one koji su njemu bili neprijatelji.

Znakovi poslanstva

Kada je Rasulallah, sallallahu alejhi ve selleme, napunio dvanaest godina, povede ga sa sobom Ebu Talib na trgovački put u Šam. Došli su u Basru gdje je živio svećenik pod nadimkom Behira, a pravo ime mu je bilo (Džerdžiz) Grges. Kada je trgovačka karavana došla u Basru, on izađe da je sretne, i pozove ih u goste. Poznao je Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve selleme, po svojstvima, u ranije objavljenim svetim knjigama, a prvi put ga je vidio. On uze dječaka za ruku i reče: "Ovo će biti Poslanik cijelom svijetu. Njega će Allah poslati kao milost svjetovima." Ebu Talib upita: "Odakle to znaš?" On odgovori: "Kada ste osmatrali sa Akabe, ne osta ni kamen, ni biljka, ni stablo, a da sedždu ne učini, a sedždu oni ne čine osim Poslaniku. Ja ga prepoznajem po pečatu poslanstva, biljegu iznad gornje hrskavičeve plečke u obliku jabuke. Ja sam za njega čuo u našim objavama." On zamoli Ebu Taliba da sa njim ne ide u Šam, već da ga vrati kući. Bojao se da mu Jevreji ne nanesu zlo. Ebu Talib vrati Muhammeda, sallallahu alejhi ve selleme, sa svojim momcima u Mekku."

Ženidba sa Hatidžom

Rasulallah, alejhisselam nije imao u mladosti određeni posao ili zanimanje, istoričari kažu da je dosta

dio djetinstva i mladosti proveo kao pastir. U dvadeset i petoj godini života, otisnuo se u Šam kao trgovac sa imetkom čuvene trgovkinje Hatidže bint Huvejlid. Pošto je bio vrlo pošten i osobina kakve niko dotad nije imao, Hatidža mu povjeri imetak i jednog slugu da mu pomaže, te da radi za nju. Kad su se vratili iz Šama, Hatidža je bila mnogo iznenađena zaradom i pohvalama koje je čula preko sluge o Rasulallahu, sallallahu alejhi ve selleme. Hatidža je bila mnogo lijepa i dugo vremena udovica. Do tada je bila puno puta prošena od gospode iz Mekke, ali ona ih je sviju odbijala. Međutim ono što je osjetila prema Poslaniku, sallallahu alejhi ve selleme, nije mogla sakriti od svoje prijateljice Nefise bint Menijjet. Nefisa nije mogla da to sakrije, nego je to prenijela Poslaniku, sallallahu alejhi ve selleme. On je otišao svojim amidžama i tražio da ga ožene sa Hatidžom. Oni pristadoše na to pa ga ubrzo i oženiše. Hatidža je imala tad četrdeset godina a Poslanik, sallallahu alejhi ve selleme, dvadeset i pet. Za vrijeme njenog života nije imao drugu ženu osim nje. Ona mu je izrodila svu djecu osim Ibrahima. Prvo mu je rodila sina Kasima, zatim kćerke Zejneb, pa Rukaju, pa Ummu Kulsum i Fatimu, pa opet sina Abdullaha. Sinovi su u djetinjstvu pomrijeli a sve kćerke su dočekale islam.

Obnova i gradnja Kabe

alejhisselam, imao trideset i pet godina, Kurejšije odlučise da obnove Kabu. Kad su tebali da uzidaju "Crni kamen" Hadžerul-Esved, umalo da između njih ne izbi oružani sukob, pa je jedan od njih rekao da prva osoba koja se pojavi na vratima harema Kabe, riješi problem i donese presudu. Allah dželešanuhu je htio da ta osoba bude Resulallah, sallallahu alejhi ve selleme. Kada ga ugledaše povikaše: "El-Emin, El-Emin, (jer je bio poznat pod tim nadimkom, što u prijevodu znači; pouzdan i povjerljiv), zadovoljni smo da on donese presudu, to je Muhammed!" Kada Rasulallah, sallallahu alejhi ve selleme, priđe bliže oni ga obavijestise o problemu, i zatražiše rješenje. Resulallah, alejhisselam, je imao rješenje. On zatraži komad platna, spusti ga na zemlju i na sredinu postavi Sveti kamen, zatim zatraži da priđu poglavari zavađenih plemena, te da svi zajedno uzmu za čoškove platna i da podignu Sveti kamen do mjesta gdje će se postaviti. Tada ga Rasulallah, alejhisselam, uze svojom rukom i postavi ga gdje treba. Ovo je bio mudar postupak koji je zadovoljio sve strane.

**Preuzeto iz knjige:
"ZAPEČEĆENI DŽENNETSKI
NAPITAK", S. El-
Mubarekfuria
U idućem broju inšAllah:
„Početak i prvi period
objave“**

Pomračenja Sunca i Mjeseca - znakovi na nebu

Za vrijeme Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, pomračilo se sunce upravo na dan kada je umro njegov sin Ibrahim. Govorilo se da je pomračenje sunca nastalo radi Ibrahimove smrti, pa je povodom toga Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: " Zaista su Sunce i Mjesec, Allahovi znakovi. Ne nestaje pomračenje zbog nečije smrti, a niti radi nečijeg života, kada vidite njihova pomračenja, upućujte dovu Allahu dželešanuhu, molite se i klanjajte sve dok se ne pojave." (Muslim)

Šta se krije iza pomračenja Sunca i Mjeseca

"...i Sunce i Mjesec, i svi oni nebeskim svodom plove." (El-Enbija 33)

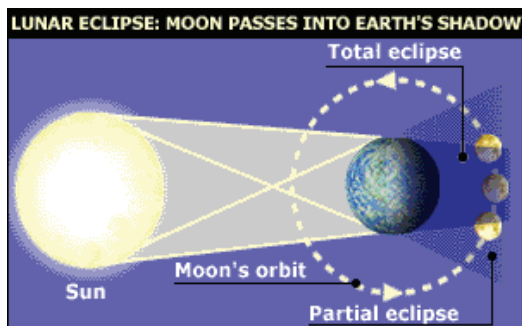
"Nit' Sunce može Mjesec dostići, nit' noć dan preteći, svi oni u svemiru plove." (Jasin 40)

Sunce i Mjesec su Allahovi znakovi. U svakom znaku se krije duboka mudrost, da bi čovjek razmislio o svome postojanju i postojanju svega oko sebe. A ljudi koji ugledaju pomračenje Sunca ili Mjeseca ne bi trebali da ostanu ravnodušni. Sva se nebeska tijela kreću po svojoj određenoj putanji. Tako se u eliptičnim kružnicama oko Sunca kreće Zemlja, a oko Zemlje naš susjed Mjesec. Prilikom tih kretanja, nastaju određene geometrijske forme. Dok je Sunce izvor svjetlosti, nalazimo da Zemlja i Mjesec nemaju ovu osobinu, što utiče na to da su oni kao kamenje oko jedne sijalice. Sijalica ih obasjava dok kamenje baca sjenu suprotno od sijalice. Takav mehanizam je uzrok pomračenja Sunca i Mjeseca.

"On je sunce izvorom svjetlosti učinio..." (Junus 5)

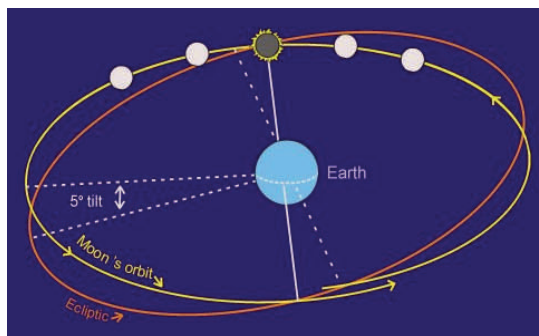
Pa kako nastaje pomračenje Mjeseca

Kada Sunce, Zemlja i Mjesec stoje u istoj liniji, sa Zemljom u sredini, doći će do pomračenja mjeseca.. Kao što znamo, Zemlja je osvijetljena sa Sunca i stvara sjenu iza sebe. Kada se Mjesec nađe u ovoj sjeni, nastaje pomračenje Mjeseca (Slika 1).

Slika 1: Totalno pomračenje Mjeseca (gledano "odozgo")

Mjesec se u svojoj putanji oko Zemlje nađe iznad ili ispod ove sjene, tako da u relativno rijetkim slučajevima nastaje totalno pomračenje. (Slika 2) Postoje dvije moguće vrste pomračenja Mjeseca. Jedna je totalno pomračenje Mjeseca, gdje se Mjesec totalno skriva od Sunčevih zraka. Drugo pomračenje je takozvano penumbralno ili djelimično pomračenje, gdje se Mjesec djelimično nalazi u sjenci Zemlje, a djelimično u sunčevom svjetlu, a razlog djelimičnosti je "vertikalna" pozicija ovih nebeskih tijela.

Slika 2: Razlika od 5 stepeni u vertikali Mjesečeve i "Sunčeve" orbite

Pri totalnom pomračenju Mjeseca uspijevamo ipak vidjeti Mjesec, zbog crvenkaste ili sivkaste boje Mjeseca. Ta boja nastaje prilikom prelamanja sunčevih zraka u Zemljinoj atmosferi, gdje neke od njih budu upućene prema Mjesecu. Radi svojih dužih talasa, crvena boja najuspješnije prolazi kroz atmosferu - crvenkasti Mjesec! Također, pomračenje Mjeseca može nastati samo kada je Mjesec pun, odnosno direktno "iza" Zemlje u odnosu na Sunce. Po hidžretskom kalendaru se to može desiti samo oko polovine mjeseca.

Kako nastaje pomračenje Sunca

Pomračenje Sunca je još veći spektakl nego što je pomračenje Mjeseca. Igra svjetlosti nam povećava veličinu tog čina, gdje na nekim dijelovima Zemlje u roku od nekoliko sekundi nestaje sunčevog osvijetljenja, nastaje sumrak i zvijezde postaju vidljive. Ptice se ušute, priroda utihne. Gdje je bila buka života, nastala je tama i tišina. Čak se osjeti i pad temperature... U samim trenucima prije totalnog pomračenja, dok Mjesec još uvijek polahko "nagriza" Sunčevu ploču, Sunce nas osvjetljava kroz doline između uzvišina na Mjesečevoj površini, fenomen koji se oslikava u vidu svjetlosnog prstena. Poslije nestaje Sunčeve ploče i nastaje tama. Samo tada možemo vidjeti Sunčevu koronu (izbačeni vrela gasovi sa Sunca). Nakon kraćeg vremena se proces

Nastavak na sl. strani

ponavlja, ali u suprotnom redosljedu. U ovom slučaju je Mjesec taj koji se nalazi na liniji između Sunca i Zemlje, na taj način sprečavajući svjetlost da dođe do Zemlje. Tada su zamračeni samo pojedini dijelovi Zemlje, a razlog je veličina Mjeseca u odnosu na Zemlju (Slika 3).

Tri su vrste pomračenja Sunca

Prva vrsta, koja je opisana je totalno pomračenje Sunca. Druga vrsta pomračenja je nazvana anularno ili prstenasto pomračenje. Pošto Mjesec u svojoj putanji nije uvijek na istoj udaljenosti od Zemlje, već varira

između

Mi ćemo im pružiti dokaze

Naše u prostranstvima

svemirskim, a i u njima

samim, dok im ne bude

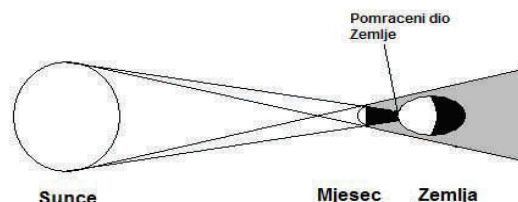
sasvim jasno da je Kur'an

istina.

Sura Fussilet: 53

najudaljenije tačke (apogej) i najbliže tačke (perigej) od Zemlje, tada se i veličina Mjeseca na nebu mijenja, gledajući sa Zemlje. Na najudaljenijoj tački, Mjesec je najmanji, odnosno najmanje pokriva Sunce prilikom pomračenja. Sunce vidimo u vidu prstena, koji prilikom pomračenja nikako ne nestaje potpuno, oko tamne

ploče - Mjeseca. Treća vrsta pomračenja je djelimično pomračenje, gdje Mjesec djelimično pomračuje Sunce,

Slika 3: Šema pomračenja Sunca

i ovakva pomračenja su prilično neprimjetna. Razlog je sličan razlogu djelimičnog pomračenja Mjeseca. Ovaj sklad i ove specifične osobine Mjeseca i Sunca pokazuju nam da je Allah džellešānuhu, Stvoritelj ovog kosmosa i nebeskih tijela u njemu. Naime, veličina Sunca je oko 400 puta veća od veličine Mjeseca, a također je i udaljenost Sunca od Zemlje veća za oko 400 puta nego što je to udaljenost Mjeseca. Ukratko rečeno, gledano sa Zemlje, Mjesec perfektno "poklapa" Sunce. Šansa da se ovako nešto desi slučajno je ravna nuli.

"Reci: 'Posmatrajte ono što je na nebesima i na Zemlji!' – a ni od kakve koristi neće biti dokazi i opomene narodu koji neće da vjeruje." (Junus, 101)

Refiz Duro

APEL ZA POMOĆ !!!

Safija djevojačko Bedemi, samohrana majka sa dvoje djece dječaka 6-og razreda OŠ i djevojčice 3 razreda OŠ. Prije nekoliko godina napustio ih muž i babo koji je bez ikakvog obrazloženja otišao od (ako se može nazvati) kuće, nama nažalost poznata slika bosanska. Znači, zadnjih godina žena se sama brine o sebi i djeci, živi uglavnom od onoga što svijet daje, eventualno njen babo izdvoji mjesečno 20 km od penzije. Naime, sestra živi u jako lošim uslovima, kuća prokišnjava i postoji bojazan da se krov od kuće sruši, ako je malo veća kiša prisiljena je da isključi struju. U zadnje vrijeme ima problema sa štahorima. Prije nego sam vas htio obavjestiti o ovom slučaju kontaktirao sam sa Safijom, ona je bila zauzeta postavljanjem latora u dječijoj sobi jer je veliko nevrijeme u Bosni, snijeg-kiša pa kuća malo više prokišnjava. Nedavno su joj htjeli isključiti vodu (iz općine), elhamdulillah uspjela je skupiti 700 KM da plati račune u protivnom bi morala donositi sama vodu i eventualno vani se abdestit i sl. Safija živi u blizini Konjica, i kaže Allahova milost je jedino što joj daje smiraj, lijek i nadu kako nebi posustala i klonula u ovim velikim iskušenjima. Ovo su samo problemi sa kućom, a netreba spominjati koliko treba truda i novca da se školuje dvoje djece, Safija kaže «...ma da mi je nešto sredstava da bar krov opremim i učvrstim da neprokišnjava.....»

Draga braćo i sestre mislim da vas netrebam nešto puno napominjat o sevapima, dijeljenja na Allahovom putu, ili eventualnim propustima, ako ste u mogućnosti da izdvojite iz onoga što vam Allah daje za ovu sestru bujrum. Molim Uzvišenog Allaha da nam oprosti, da nas pomogne, podari opskrbu na dunjaluku i sačuva džehenemske vatre. Za pomoć ovoj sestri možete se inšAllah obratiti redakciji ovog lista na pomenuti telefon ili e-mail.

Samir Proho

Iskrivljenost današnjeg Tivrata, II dio

I u svim situacijama je pisac o Musau a.s. govorio u formi trećeg lica. Npr: "I popeo se Mojsije", "I reče mu Gospod", "I umro je tamo Mojsije". Da je današnji Tivrat Objava koja je došla Musau a.s.

govorilo bi se u prvom licu barem najednom mjestu, jer govor u prvom licu je upečatljiviji i uliva riječima dodatnu snagu. I samo ovo je dovoljan dokaz da današnji Tivrat nije Objava koja je došla Musau a.s.. Jedan od uvaženih kršćanskih učenjaka dr

Aleksandar Kids je u predgovoru "Nove Biblije" rekao da za tri stvari postoje jasni dokazi:
a - da današnji Tivrat nije djelo Musaovo a.s.;
b - da je današnji Tivrat napisan u Palestini, a ne u vrijeme Musa a.s. kada je izraelski narod bio u pustinji Sinaj;
c - da je današnji Tivrat sastavljen u vrijeme Sulejmana a.s. tj. u periodu od desetog do osmog vijeka prije Isa a.s., što ukazuje na to da je između njegovog pisanja i smrti Musaa a.s. proteklo više od 500 godina. Iz iskustva se zna da se jezik uveliko razlikuje u raznim vremenskim razdobljima. Ako se, npr. uporedi jezik Engleza prije 400

godina i današnji engleski naći će se među njima ogromna razlika. Norton, jedan od velikih kršćanskih učenjaka je rekao da ne postoji bitna razlika u stilu Tivrata i stilu ostalih knjiga Starog zavjeta koje su pisane poslije

Tu na kamenju Jošua prepíše Zakon Mojsijev, koji bješe napisan za sinove Izraelove." Iz ovih tekstova se vidi daje kamen oltara bio dovoljan da se na njemu ispiše Musaov a.s. Tivrat, a daje Musaov Tivrat bio isti kao i ovaj današnji koji sadži pet

knjiga Musaovih a.s. u ovom omjeru ne bi bilo moguće ispisati ga na kamenom oltaru.

Mnoštvo grješaka u Tivratu i brojna proturiječja između njegovih knjiga isključuju mogućnost da

je današnji Tivrat isti onaj Tivrat sa kojim je došao Musa a.s., jer je govor objavljen Musau a.s. ili kojeg je on napisao, iznad toga je da u njemu bude toliki broj grješaka i oprečnosti.

Šejh Rahmetullah ibn Halila El Hindij

El-Asr

A teško onima koji svojim rukama pišu Knjigu, a zatim govore: "Evo, ovo je od Allaha" - da bi za to korist neznatnu izvukli. I teško njima zbog onoga što ruke njihove pišu i teško njima što na taj način zarađuju

Al-Baqara: 79

oslobađanja Izrailićana iz Babilona. A između Musaove a.s. smrti i njihovog oslobađanja je vremenski jaz od oko 900 godina. I zbog nepostojanja bitne razlike u stilu kojim je pisan Tivrat i ostale knjige Starog zavjeta, učenjak Lijusidn veliki poznavao hebrejskog jezika, tvrdi da su sve ove knjige napisane u istom vremenskom periodu. U knjizi Ponovljeni zakon (27:5 i 8): "(5) Ondje sagradi i žrtvenik Jahvi, Bogu svome, žrtvenik od kamenja, na koje nisi spuštao gvožđe. (8) Ispiši na tom kamenju sve riječi ovog Zakona: ureži ih dobro." A u Poslanici Jošua (8:30 i 32) stoji: "(30) Tada podiže Jošua žrtvenik Jahvi, Bogu Izraelovu, na gori Ebalu. (32)

Kako može biti

jednak onaj

kome smo

lijepu nagradu

obećali, i koju

će dobiti, i onaj

kome smo dali

da se naslađuje

u životu na

ovom svijetu, a

koji će, poslije,

na onome

svijetu u vatru

ubačen biti?

Al-Qasas: 61

*Poslanik
sallallahu
alejhi ve
selleme je
rekao : "Rob
je najbliži
svome
Gospodaru
dok je na
sedždi,
s toga
uvećajte
svoje
dove ."*

(Muslim)

Tumačenje pogrešno shvaćenih ajeta

Riječi Uzvišenog Allaha:
"One koji su vjerovali i one koji su bili Jehudije, i nasraniye, i Sabejci - one koji su u Allaha i u onaj svijet vjerovali i dobra djela činili, - doista čeka nagrada od Gospodara njihova: ničega se oni neće bojati i ni za čim neće tugovati!" (Kur'an, El Beqare:62)

Čini se nekima na prvi pogled da ovaj ajet obznanjuje prihvaćenost svih različitih vjerovanja i rada posjednika nebeskih Knjiga kod Uzvišenog Stvoritelja i da je praktično svejedno, po ovome shvatanju, koje će čovjek vjere biti danas pripadnik. Bez posebnog razmišljanja čovjek sebi postavlja pitanje: Kako može biti da različito i jedno drugome suprotstavljeno bude jednako i isto tretirano, i kako da se danas čovjek snađe u moru proturječnosti i kojim putem da krene, te kako da zna i provjeri ispravnost dotične vjere i pravca? Nesumnjivo je prihvatljiva činjenica da Uzvišeni Stvoritelj Nebesa i Zemlje šaljući svoje poslanike i vjerovjesnike da ukazuju ljudskom rodu na Pravi put od prve do posljednje Svoje Objave, poučavao je jednom te istom vjerovanju koje se nije mijenjalo promjenom vremena i mjesta. To zato što je Gospodar jedan jedini i što u propisivanju vjere niko sa Njim Uzvišnim ne učestvuje, bio to bliski melek ili poslani vjerovjesnik. Sama činjenica

da Svevišnji ima Svoja savršena svojstva i najljepša imena i da je Uzvišen od bilo kakvih mahana ukazuje nam na jednak kontinuitet Njegovih Objava i Njihovo slaganje jednih sa drugima, bez obzira na različita vremena i periode u kojima su ljudima dostavljene. Nema istinskih bogova sem jednog Stvoritelja, tako da je u potpunosti isključena mogućnost da sa više izvora ljudima Objava dolazi, pa da tako bude međusobno različita. Za Uzvišenog nema nepoznatog tako da Mu se Svevišnjem ne može desiti da nečemu od vjere pouči jedan narod, a onda promjeni Svoje mišljenje i drugi narod nauči nečem drugom potpuno suprotstavljenom onom prvom. Kako bi onda po Njegovoj savršenoj pravdi jedni bili za nešto obilno nagrađeni, a za to isto bi drugi bili žestoko kažnjeni? Ovako jednostavno zaključujemo da je gore spomenuto shvatanje jednakosti vjera kod Uzvišenog Stvoritelja potpuno pogrešno i da citirani časni kur'anski ajet ima svoje drugačije značenje zasnovano na čvrstim temeljima i dokazima, a ne na ljudskim pretpostavkama i slijeđenju strasti. Poslanici kao Allahovi odabranici dosljedno i vjerno su prenosili i dostavili Božije Objave tako da su u originalnom obliku došle ljudima. Ovakva je situacija sa principima vjerovanja koji su nepromjenjivi i stalni kod

svih objava. Kakvo je onda obrazloženje za ovolike suprotnosti koje nalazimo kod posjednika Božijih Objava i kako je bilo moguće da dođe do njih ako je izvor isti?

Odgovor je da su neke od njih pretrpjele iskrivljavanja od strane ljudske ruke, tako da je neminovno da se suprostave originalnoj Božijoj Objavi. Mudrost i Milost Uzvišenog Allaha, tebareke ve te'ala, bila je da šalje svoje poslanike i vjerovjesnike ljudima s vremena na vrijeme kako bi ih upoznali sa Božijom voljom time što njihova djela, a prije svega vjerovanje od toga ovise, a često se gubilo ili krivo tumačilo ili mjenjalo slovo Objave. Dešavalo se da posjednici ranijih Božijih Poruka nisu htjeli primati nove, iako kod sebe nisu imali osim vrlo malo originalnog njima objavljenog. Tako Židovi ne priznaju Isaa, a.s., koji dolazi nakon Musaa, a.s., dok kršćani prave istu grešku ne priznavajući Muhammeda, alejhisselam, time što je došao poslije Isaa, a.s. I jedni i drugi time gube legitimnost u svojim vjerama i postaju protivnici istinske Božije Vjere. I pored očite zablude u koju srljaju oni sve više gaze u stranputicu i uspostavljaju dokaz protiv sebe pred Uzvišenim Allahom, dželle ve 'ala, a zatim pred ljudima. Kaže Uzvišeni: "A kada im sekaže: "Vjerujte u ono štoAllah objavljuje!" oni

odgovaraju: "Mi vjerujemo samo u ono što je nama objavljeno"- a neće da vjeruju u ono što se poslije objavljuje, a to je istina koja potvrđuje ono što oni imaju. Reci: "Pa zašto ste ubijali Allahove vjerovjesnike još od prije ako ste vjernici bili?" (Kur'an, El Beqare:91).

Dakle kod takvih se ne radi o principu nužnosti prihvatanja ove časne Poruke upravo zato što je ona od Uzvišenog Stvoritelja, već im je važnije njihovo nasljeđe makar ono bilo u mnogome iskrivljeno i ljudskim hirovima prilagođeno, pored očitog dokaza u novoj objavi time što ona potvrđuje istinu koja je ostala sačuvana u njihovim izvorima. Kur'an ih podsjeća i poziva na zajedničke principe jedne i jedine ispravne vjere Uzvišenog Stvoritelja želeći im ukazati na greške u kojima su se našli i pokazati im put spasa sa koga su skrenuli. Kaže Uzvišeni: "O posjednici Knjige, dođite da se okupimo oko jedne riječi i nama i vama zajedničke: da ne obožavamo nikoga osim Allaha, da nikoga Njemu ravnim ne smatramo i da jedni druge, pored Allaha, bogovima ne držimo!" Pa ako oni ne pristanu, vi recite: "Budite svjedoci da smo mi muslimani (Njemu Uzvišenom predani)" (Kur'an, Ali Imran:64). Njihovo okretanje od Objave Allah, dž.š., se naziva kufrom, nevjerstvom, a ima i onih među njima koji druge

odvode sa Pravog puta i krivim ga prikazuju miješajući neistinu sa istinom.

Kaže Uzvišeni: "Reci: "O posjednici Knjige, zašto nijećete Allahove dokaze, a Allah je svjedok svega što radite? - Reci:"O posjednici Knjige, zašto odvrćate onoga koji vjeruje sa Allahovog puta, zeleći da ga krivim učinite, a vi ste

Kur'an ih podsjeća i poziva na zajedničke principe jedne i jedine ispravne vjere Uzvišenog Stvoritelja želeći im ukazati na greške u kojima su se našli i pokazati im put spasa sa koga su skrenuli.

svjedoci (njegove istinitosti)? A Allah nije u nemaru od onoga što vi radite! O vjernici, ako se budete pokoravali nekoj od skupina posjednika Knjige, oni će vas nakon vašeg vjerovanja ponovo vratiti u nevjernike. A kako možete nevjernici postati kad vam se kazuju Allahovi ajeti i kad je među vama Njegov Poslanik? A ko je čvrsto uz Allaha, taj je upućen na Pravi put" (Kur'an, Ali Imran:98-101).

I kaže: "Neke skupine posjednika Knjige jedva bi dočekali da vas na stranputicu odvedu. Oni nikog drugog ne odvode na krivi put do sami sebe, a i ne osjećaju. O posjednici Knjige, zašto ne vjerujete u Allahove znakove, a da su istina vi dobro znate? O posjednici Knjige zašto istinu sa neistinom miješate a krijete istinu dok je znate?" (Kur'an, Ali Imran: 69-71).

Kaže hafiz Ibn Kefsir,

rahimehullah, tumačeći ajet spomenut na početku, kroz princip konteksta u kome se našao: "Nakon što je Uzvišeni pojasnio stanje onih koji su prekršili Njegove naredbe i uradili zabrane i prešli granice u činjenju onoga što im nije odobreno, i koji su svetinje pogazili i nakon opisa onoga što ih je snašlo od kazni, upozorava Uzvišeni da oni koji su radili

dobro i pokorni bili od prošlih naroda (sljedbenika Allahovih Objava) njima pripada najljepša nagrada, a tako je do Sudnjeg

dana sa onim koji bude slijedio Poslanika, Vjerovjesnika, koji nije znao čitati niti pisati (Muhammeda sallallahu alejhi ve sellem), takvome pripada vječna sreća i za takve nema straha u pogledu onog što im predstoji niti su oni zabrinuti za onim što ostavljaju i napuštaju" (Tefsir Ibn Kesir, 1/138-139). Dakle, ajet kojim se obećava nagrada posjednicima Knjige dolazi u kontekstu govora o onima među njima koji su prekršili zadata riječ, i odbili pokornost i odali se najgorim grijesima. Takve je zaslužena kazna stigla, a onima koji su vjerovali i dobra djela činili njihova nagrada kod Uzvišenog im Gospodara je garantovana i neće im škoditi grijesi griješnika i odmetnika od Božije, dželle ve 'ala, vjere među njihovim narodom.

Hfz.mr. Muhammed Porča

ELAS

Ebu-Hurejre r.a. prenosi da je Poslanik sallallahu alejhi ve selleme rekao: Mu'mina i Mu'minku ne prestaju pogađati razne nedaće, iskušenja u njima samima ili njihovoj djeci i imetku, sve dok im se ne izbrišu svi njihovi grijesi,tako da se susretnu sa Uzvišenim Allahom bez ijednog grijeha".

(Tirmizi)

Od Ebu-Hurejre r.a. prenosi se da je Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve selleme, rekao: «Ko god propisno i lijepo uzme abdest, zatim ode na džumu-namaz, i šuteći sasluša hutbu, oprošteni su mu grijesi između dvije džume (za sedmicu dana) i još plus tri dana, ali ko samo obični kamenčić bez potrebe dotakne (za vrijeme hutbe) obezvrijedio je džumansku nagradu»

Muslim

“Narod čiji svaki pojedinac više cijeni smrt od života”

Nakon osvajanja Sirije, Palestine i Perzije, već od juna 638. muslimanska vojska počela je provaljivati u zemlju faraona. Amr Ibn As r.a. zatražio je dozvolu od halife da krene na Egipat, jer stanovnici ove zemlje jedva su čekali da ih ko oslobodi bizantskog jarma koji im je bio dojadio. Nakon jednomjesečnog opsjedanja, Amr je zauzeo tvrđavu Peluziju, ključ ulaska u nilsko područje. Oduprijelo se grčko naselje na desnoj obali Nila (Babilon), a i Amr bi loše prošao da mu na vrijeme nije stigla pomoć od 12.000 konjani-ka pod vođstvom Zubejr ibn Avvama, koji onda zajedničkim snagama zauzeše Babilon, a doskora i Memfis (639.), drevni faraonski grad na lijevoj strani Nila. Da bi osvojio nilsku dolinu i cijeli Egipat, Amr je morao prije toga osvojiti Aleksandriju, glavnu luku i najveći bizantski grad poslije Carigrada. Da bi to postigao, Amr se morao boriti s mnogim preprekama, ali mu je išla naruku promjena na carigradskom prijestolju. Poslije poraza u Siriji i Palestini, Heraklije je izdašnom pomoći pomagao Aleksandriju. Muslimanima su naruku išli i Kopti. Pod konac mjeseca februara 641. umre car Heraklije sa tužnim uvjerenjem da je izgubljeno i posljednje uporište Bizanta na istoku. Grčka odbrana, malo pomalo, popusti i Amr nakon petnaestomjesečnog opsjedanja uđe u grad u pratnji halife u mjesecu

decembru iste godine. Mada je Aleksandriju, poslije Carigrada najljepši i najveći grad na svijetu, branilo 50.000 vojnika sa jakom mornaricom, iako malobrojniji i slabije naoružani muslimani (bez lađa i opsadnih sprava), primorali su Bizantinca da potpišu mirni ugovor o kapitulaciji i plaćanju stalnog danka od dva dinara po odrasloj osobi i državni porez. Potpisnik ugovora Mukavkis obavezao se ne dozvoliti bizantskoj vojsci da se ponovo vrati u Egipat. Unuk Heraklijev Konstant II (od 641. do 668.) ratificirao je sporazum. Koptski je biskup od samog početka dao Koptima instrukcije da ne pružaju otpor muslimanima: "Ovome ne treba da se čudimo", veli Hiti s obzirom na progone kojima su oni kao monofiziti bili izloženi od službene melkitske (kraljevske) crkve. Naime godinama je Heraklije preko agenta Kira nastojao zabraniti koptsko bogoslužje i silom nametnuti svoju novu monotelitsku doktrinu crkvi koja se tome opirala. Zbog nemilosrdnih progona, Kopti su Kira smatrali antikristom. Na mjestu gdje je Amr podigao logor, pored Babilona, nastao je grad Fustat i u njemu džamija. Ta, ali preuređena džamija i danas postoji. Nil je Amr spojio kanalom s Crvenim morem. Iste sreće kao Heraklije s muslimanima bili su i Perzijanci. Mladi car Jezdidžerd prevario se u

mišljenju da će carstvo sačuvati zahvaljujući visokim planinama. Usprkos gole-moj tragediji koja je 639. godine zadesila islamsku vojsku, kada od kuge nastradalo 25.000 vojnika i Jezdidžerdovom okupljanju 150.000 vojnika spremnih na život i smrt u klanci-ma brdovite Medije i strmim obroncima Elbrusa, ipak se islamska nezaustaviva bujica širila prema sjeveru i 642. godine došlo je do odlučne bitke na Nihavendu. Brojnu i junačku vojsku Perzijanaca predvodio je Firuzan a islamsku Huzejfe ibn Jemmana. I ovdje pobjedu odnosi konjica. Na Nihavendu je propalo hiljadugodišnje Carstvo a zarobljeni Firuzan kasnije je prihvatio islam. Godine 643. Ukbe ibn Nafi zauzeo je Tripolis u Africi, a 644. padoše u arapske ruke Hemedan (Hemezani), Isfahan, Kerman i jedan dio Sedžistana. I tako je pred kraj Omerov r.a. života, pod konac 644. godine islamska država obuhvatila svu Arabiju i Egipat, zapadnu polovinu Perzije, svu Babiloniju, Palestinu i Mezopotamiju. Kakva je bila ta islamska vojska, svjedoče Bizantinci: *Mi smo se uvjerali da je to narod čiji svaki pojedinac više cijeni smrt od života, skromnost od isticanja i nijednom od njih ovaj svijet ne pruža nikakve privlačnosti.*

M. Spahić (Povijest Islama)

El-Asr

Interview sa šejhom El Shersabijem

Dio interview-a (NRC Handelsblad, 29-12-2004) sa šejh Mahmut el Shershaby, rodom iz Egipta, imam je poznate El Tewheed džamije u Amsterdamu. Završio je ekonomski fakultet i fakultet islamskih nauka u Kairu. Od 1977 živi i radi u Amsterdamu, 1987 jedan je od osnivača El-Tewheed džamije.

NRC: Možemo li vas nazvati ortodoksnim imamom?

Šejh: Ako mislite to da se držim islamskih principa tj. propisa, onda je moj odgovor: da. Ja sam musliman, vjernik, što znači da moram izvršavati vjerske propise. Trudim se da ono što nam nalaže naša vjera što više izvršavam. To je dužnost svakog muslimana.

NRC: Zar to nisu fundamentalistički propisi iz 18-tok stoljeća od Muhammeda Ibn Abdulvahaba?

Šejh: Mi slijedimo Kur'an i sunnet, respektujemo i učimo od islamskih učenjaka koji promovišu čisti Islam. Muhamed Ibn Abdulvhab rahimehullah, osnivač Saudijske-Arabijske, jedan je od njih. On se strogo držao izvornog - čistog - Islama.

NRC: Ne želite da se slikate?

Šejh: Ne.

NRC: Da li je to zbog islamskih propisa?

Šejh: Da, slikam se samo u slučaju kad moram, npr. za pasoš.

NRC: Imati li svoju misiju u Holandiji?

Šejh: Uzvišeni Gospodar u Časnom Kur'anu kaže: «Pozivaj u vjeru sa znanjem i lijepim ophođenjem». To je naš zadatak. Islam je za svakoga, nema razlike između boja, rasa, nacija. Islam donosi dobro ovom čovječanstvu. Kao musliman želiš da što više ljudi shvati ovu poruku.

NRC: Da li se plašite utapanja Islama u današnjem Holandskom društvu?

Šejh: Nikako, Islam ostaje zauvijek. To što mene brine je da se u Holandiji gase mnoga ljudska prava koje upravo Islam garantira. Legalizacija droge i prostitucije, dozvola upotrebe raznih opojnih stvari, nepoštivanje starijih, bluda itd, zbog svega toga su ugrožena osnovna ljudska prava: život; novac, imetci, ponos i ljudski um. Šerijat je taj koji u potpunosti štiti navedena prava. Niko ne može živjeti bez ovih prava.

NRC: Šta vi radite da to spriječite?

Šejh: Učimo ljude da im vjera zabranjuje sve ono što im šteti, npr. cigarete. Nije nam dozvoljeno da sebi, a pogotovo drugome nanosimo štetu. U drugu ruku, cigare smrde. Islam je čist i traži čistoću. Često držimo na ovu temu dersove na Holandskom, pri tom pokazujemo slike duhanom uništenih

pluća.

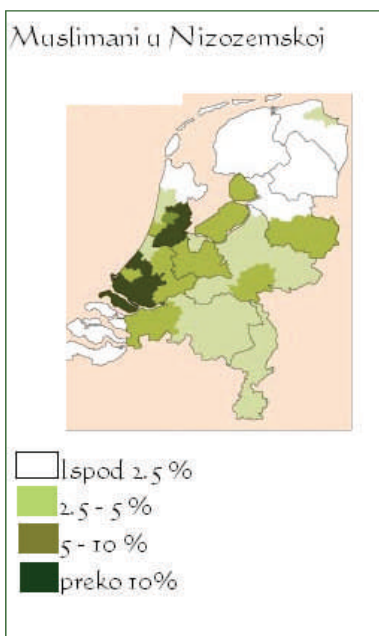
NRC: Vi ste šok-imam!

Šejh: Ljudima treba ponekad neke stvari praktično pokazati. Mislim da se treba koristiti raznim metodama kako bi smo islamsko znanje što bolje prenijeli na mlade generacije. Znanje je u Islamu je vrlo bitno. Onda kada ljudi ne posjeduju znanje, miješaju često sa svojom vjerom kulturu i tradiciju i time gube čisti, izvorni, Islam.

NRC: Ima li Holandija još loših strana?

Šejh: Posebno se zgražavam na reklame; danas se ne može ni komadić čokolade reklamirati ako neće na reklami biti slika gole žene. U Holandiji je žena bezvrijednija od cipele.

Žena ovdje nije slobodna ako nije gola. Pa to je čista ludost. Islam naprotiv ženu prihvata onakva kakva je i u Islamu žena uživa visoko poštovanje. Jedan je čovjek upitao Allahovog Poslanika sallallahu alejhi ve sellem prema kome se mora najljepše odnositi. Tri puta Poslanik sallallahu alejhi ve sellem odgovara da je to majka. Poslanik sallallahu alejhi ve sellem je na to dodao: «Dženet je ispod majčinih nogu». Uzvišeni Allah je ženu stvorio nježnu, krhku, pažljivu, privlačnu svome mužu kako bi dobili potomstvo i kako bi ona pružila ulogu njege njihove djece. Allah s.v.t. je muškarca stvorio jakim i robusnim kako bi mogao raditi i svoju porodicu izdržavati. Pa zašto da muškarac i žena mijenjau uloge.

NRC: Zašto meni nedate ruke, znači nismo ravnopravni?

Šejh: Već sami dodir ruke izazive neke reakcije privlačnosti kod suprotnih polova. U Islamu je zabranjeno sve ono što nas vodi grijehu. Sve što vodi do bluda je zabranjeno. Ali dodir ruke nije zabranjen samo ženi nego i muškarcu. Kad idem u bolnicu zahtijevam da me muškarac pregleda a moja suprugu traži da je pregleda doktorica. Međutim, u slučaju živote opasnosti, onda me može i doktorica pregledati ukoliko nema muškog doktora; vrijednost ljudskog života je preča.

NRC: Jesu li muslimani bolji ljudi od nemuslimana?

Šejh: Poslanik sallallahu alejhi ve sellem je rekao: «Zaista, nema superiornosti Arapa iznad drugih i obrnuto, bjelca iznad crnca ili obrnuto, izuzev zbog bogobojaznosti»

NRC: Muslimani koji daju ženama ruku, da li su oni lošiji muslimani od vas?

Šejh: To su muslimani koji čine određeni grijeh.

Sa holandskog preveo Ebu Hamza

Mali savjeti...

Divlji šljez je izrazito ljekovita biljka a ta ljekovita snaga poznata je još od davnina. Dvogodišnja biljka (visoka od 20-70 cm) ima srolike i dlakave listove, roze-ljubičaste boje (cvate od maja do septembra). Raste uz puteve, neobrađene površine, na livadama. Koriste se korijen, listovi i cvjetovi. Korijen se iskopava u martu, aprilu i oktobru. Listove i cvijetove beremo dok biljka cvate.

Biljku sušimo u sjeni. Šljez se koristi kao čaj ali se priprema hladnim

ostupkom (smrvljeni listovi i cvjetovi preliju se hladnom vodom i ostave da odstoje dok voda ne postane ljubičasta). Prije upotrebe čaj se zagrije. Korijen namačemo u hladnoj vodi osam sati, ocijedimo i zagrijemo dobiveni čaj. Šljaz smiruje i ublažava kašalj, pomaže kod "čišćenja" organizma te povoljno utiče na dišne organe. Liječi bronchitis, astmu i iritirano grlo kod suhog kašlja. Izvana se koristi kod kožnih problema kao npr.: akne, čirevi i kod iritirane kože.

Nogometni turnir za pomoć studentima u Siriji

U prošlom broju ovog skromnog lista objavili smo apel od Bilala Bosnića za pomoć studentima u Siriji. Islamska Omladina Holandije nije ostala ravnodušna tom apelu, te je organizovala turnir u malom nogometu i sav prihod s turnira otišao je za pomoć studentima. Na turniru su učestovale ekipe iz cijele Holandije. Prvo mjesto na turniru pripalo je ekipi "Zaltbommel". Pored sportskih aktivnosti, nakon klanjanja ikindije namaza, svi učesnici turnira su prisustvovali predavanju na temu "Kakva je završnica vjernika a kakva nevjernika".

Utisci sa turnira

Reakcije o turniru su bile ,

vrlo pozitivne. Divan primjer je reakcija brata Ahmeda koji je po porijeklu Holanđanin, on je rekao da se po prvi put nije osjećao 'drugačiji od ostalih' ili reakcija brata Emira, koji je

po prvi put na ovakvom skupu, da kaže: „Ja imam osjećaj da ove ljude ovdje, sve već dugo poznajem“. Ujedno sa ovim koristimo priliku, da apeliramo na

ostale džemate, koji se još nisu uključili u ovu akciju, da organizuju sličan ovakav turnir, jer je odaziv dobar i velik. Pošto na ovakve turnire dođe puno novih ljudi sa strane, treba voditi računa da uz sportske aktivnosti ima i da' vetskog programa, jer je velika mogućnost da druženje sa njima i dobar program da' ve, ostavi lijep i pozitivan utisak na njih i da počnu razmišljati ozbiljno o islamu.

Molimo Uzvišenog Allaha da popravi stanje svih muslimana!

Hasan Stranjac

Naša kuhinja

Kolač sa makom

Tjesto:

- pola šolje ulja
- 1 šolja mljeka
- 1 šolja šećera
- 1,5 šolja brašna
- 1 vanillin šećer
- pola šolje maka
- 1 prašak za pecivo

Sve sastojke izmiksati i ispeći.

Krema:

- 5 bjelanaca (čvrsto istući)
- 5 žumanjaca izmiksati sa 250 g. šećera zatim skupa izmiksati i dodati

- 250 g omekšani puter

- 200 g čokolade

Kremu prelići preko pečenog

Džemat "KEWSER" Linz

AUDIO STUDIO

PREDAVANJA, UČENJE KURANA, ILAHIJE, ...

- snimanje
- obrada
- emitovanje
- distribucija

AUDIO izdanja

PREDAVANJA, UČENJE KURANA, ILAHIJE, ...

- Audiokasete
- CD
- MP3
- Kompleti

VIDEO STUDIO

DOKUMENTACIJE, FILMOVI, PREDAVANJA, ...

- snimanje
- obrada
- emitovanje
- distribucija

VIDEO izdanja

DOKUMENTACIJE, FILMOVI, PREDAVANJA, ...

- VHS
- S-VHS
- VCD, S-VCD
- DVD

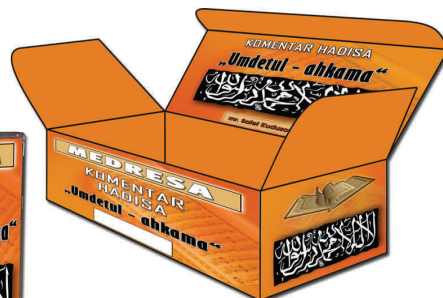
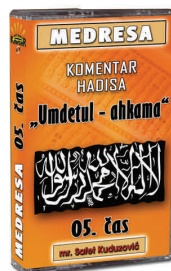
KNJIGE iz svih oblasti islama

- priprema
- recenzija
- obrada
- štampa
- distribucija

posjetite nas na
www.kewser.net

!! NOVA IZDANJA !!

05.- 08. čas

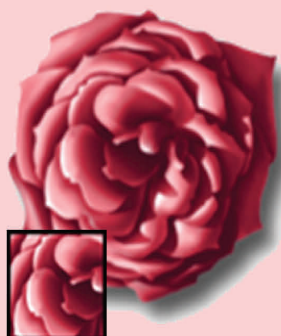

5. - 8.

USKORO

Predavanja sa Hadždža na Audio i DVD.

ISLAMSKA ODJEĆA

Nudimo vam kvalitetnu islamsku odjeću
za žene i muškarce po povoljnim cijenama!

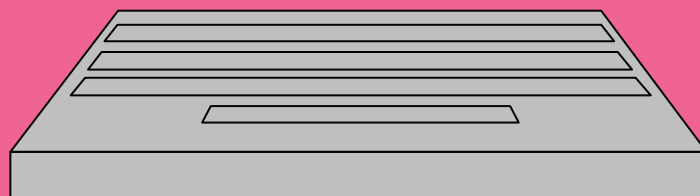
Kontakt:
Mob.: 06-4908-6668
E-mail: an-nisa@home.nl

- Ženski mantili
- Haljine
- Kompleti (bluza + suknja)
- Kompleti (bluza + hlače)
- Kompleti (tunika + suknja)
- Hidžabi
- Hidžabi za djecu
- Razna muška islamska odjeća
- Kape, mirisi, misvaci itd.

Džemat Hidžra vam nudi:

bogat izbor knjiga

audio-video material

Novo na www.jasnauputa.com

*Medresa Islamske
Omladine Holandije*